

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0170/2011

20.4.2011

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE w zakresie umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazania uprawy organizmów zmodyfikowanych genetycznie na swoim terytorium
(COM(2010)0375 – C7-0178/2010 – 2010/0208(COD))

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

Sprawozdawczyni: Corinne Lepage

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

Poprawki do projektu aktu

W poprawkach Parlamentu zmiany do projektu aktu zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą**. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów projektu aktu w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

W poprawkach do aktów istniejących trzecia i czwarta linijka w nagłówku poprawki w projekcie aktu zawiera, odpowiednio, odniesienie do istniejącego aktu i postanowienia tego aktu, które ulega zmianie. Fragmenty przepisu aktu istniejącego, do którego Parlament wprowadza zmiany, a który nie został zmieniony w projekcie aktu, zaznacza się **wytluszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...].

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
UZASADNIENIE	23
OPINIA KOMISJI PRAWNEJ W SPRAWIE PODSTAWY PRAWNEJ	28
OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI.....	39

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE w zakresie umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazania uprawy organizmów zmodyfikowanych genetycznie na swoim terytorium
(COM(2010)0375 – C7-0178/2010 – 2010/0208(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji skierowany do Parlamentu i Rady (COM(2010)0375),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0178/2010),
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 9 grudnia 2010 r.¹,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 28 stycznia 2011 r.²,
 - uwzględniając art. 55 i 37 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0170/2011),
1. zatwierdza poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeżeli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

Poprawka 1

¹ Dz.U. C 54 z 19.2.2011, s. 51.

² Dotychczas niepublikowaną w Dzienniku Urzędowym.

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Odniesienie 1

Tekst proponowany przez Komisję

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 [...],

Poprawka

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 *ust. 1*,

Uzasadnienie

Zob. opinia Komisji Prawnej

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 2 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(2) W ramach tych przepisów GMO do uprawy podlegają indywidualnej ocenie ryzyka przed zatwierdzeniem ich wprowadzenia na rynek unijny. Celem tej procedury zatwierdzania jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzi, zdrowia i dobrostanu zwierząt, środowiska i interesów konsumentów, przy zagwarantowaniu efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Poprawka

(2) W ramach tych przepisów GMO do uprawy podlegają indywidualnej ocenie ryzyka przed zatwierdzeniem ich wprowadzenia na rynek unijny, ***uwzględniającej – zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2001/18/WE – skutki bezpośrednie i pośrednie, natychmiastowe i opóźnione oraz kumulacyjne skutki długoterminowe dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska naturalnego.*** Celem tej procedury zatwierdzania jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzi, zdrowia i dobrostanu zwierząt, środowiska i interesów konsumentów, przy zagwarantowaniu efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. ***Powinno się osiągnąć i utrzymywać jednolity wysoki poziom ochrony zdrowia i środowiska na całym terytorium Unii Europejskiej.***

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 2 a preambuły (nowy)

(2a) Komisja i państwa członkowskie powinny zapewnić w pierwszej kolejności realizację konkluzji Rady ds. Ochrony Środowiska przyjętych w dniu 4 grudnia 2008 r., czyli właściwe wdrażanie wymogów prawnych określonych w załączniku II do dyrektywy 2001/18/WE w odniesieniu do oceny ryzyka związanego z GMO. W szczególności należy zapewnić rygorystyczną ocenę długoterminowego oddziaływania na środowisko upraw genetycznie zmodyfikowanych, jak również ich potencjalnego wpływu na organizmy niedocelowe. Cechy środowiska przyjmującego i obszarów geograficznych, na których mogą być uprawiane rośliny zmodyfikowane genetycznie, powinny zostać należycie uwzględnione. Należy także ocenić potencjalne skutki dla środowiska, wywołane zmianami w zastosowaniu środków chwastobójczych powiązanych z genetycznie zmodyfikowanymi uprawami odpornymi na środki chwastobójcze. Komisja powinna w szczególności dopilnować, by przyjęto nowe wytyczne w sprawie oceny ryzyka związanego z GMO. Wytyczne te nie powinny opierać się w głównej mierze na zasadzie zasadniczej równorzędności lub na koncepcji oceny porównawczej bezpieczeństwa, a także powinny umożliwiać wyraźne określanie długoterminowych skutków bezpośrednich i pośrednich oraz wątpliwości natury naukowej. Dopóki przepisy dotyczące oceny ryzyka nie zostaną prawidłowo wdrożone, nie należy zatwierdzać żadnej nowej odmiany GMO. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) i państwa członkowskie powinny dążyć do tworzenia rozległej sieci organizacji naukowych reprezentujących wszystkie dyscypliny, w tym dotyczące zagadnień ekologicznych, oraz współpracować w celu wykrycia we wczesnym stadium

wszelkich potencjalnych rozbieżności między opiniami naukowymi z myślą o rozwiązaniu lub wyjaśnieniu spornych kwestii naukowych. Komisja i państwa członkowskie powinny dopilnować, by zapewniono niezbędne środki na prowadzenie niezależnych badań nad potencjalnymi zagrożeniami związanymi z GMO oraz by egzekwowanie praw własności intelektualnej nie uniemożliwiało niezależnym naukowcom dostępu do wszystkich istotnych materiałów.

Poprawka 4

**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 4 a preambuły (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(4a) Biorąc pod uwagę znaczenie dowodów naukowych w podejmowaniu decyzji w sprawie zakazu lub zatwierdzania organizmów zmodyfikowanych genetycznie, EFSA i państwa członkowskie powinny gromadzić i co roku publikować – dla poszczególnych przypadków – wyniki badań dotyczących ryzyka lub dowodów jakiegokolwiek przypadkowej obecności GMO, zanieczyszczenia lub zagrożenia dla środowiska bądź zdrowia ludzkiego spowodowanego GMO. Ze względu na wysoki koszt konsultacji z ekspertami państwa członkowskie powinny wspierać współpracę między instytucjami badawczymi a krajowymi akademiami naukowymi.

Uzasadnienie

GMO są poddawane ocenie na podstawie danych przedstawionych przez wnioskodawcę. Zważywszy na koszty i ograniczenia ekonomiczne EFSA państwa członkowskie podejmujące decyzje muszą również ponosić odpowiedzialność i prowadzić prace nad zbieraniem informacji i przekazywaniem ich do organów europejskich.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 5 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(5) Doświadczenie pokazało, że uprawa GMO jest kwestią, którą państwa członkowskie zajmują się bardziej szczególnie na poziomie centralnym lub regionalnym i lokalnym. Aby zachować rynek wewnętrzny, ***uprawa została uznana za kwestię o istotnym wymiarze lokalnym/regionalnym, w odróżnieniu od kwestii związanych*** z wprowadzaniem do obrotu lub przywozem GMO, ***które to kwestie*** powinny być nadal regulowane na szczeblu UE. Zgodnie z art. 2 ust. 2 TFUE państwa członkowskie powinny więc mieć możliwość przyjmowania przepisów dotyczących ***efektywnej*** uprawy GMO na swoim terytorium po prawnym zatwierdzeniu GMO w zakresie ich wprowadzenia do obrotu w UE.

Poprawka

(5) Doświadczenie pokazało, że uprawa GMO jest kwestią, którą państwa członkowskie zajmują się bardziej szczególnie na poziomie centralnym lub regionalnym i lokalnym. Aby zachować rynek wewnętrzny, ***kwestie związane z*** wprowadzaniem do obrotu lub przywozem GMO powinny być nadal regulowane na szczeblu UE. ***Uprawa może wymagać większej elastyczności w niektórych przypadkach, gdyż jest kwestią o istotnym wymiarze lokalnym/regionalnym/terytorialnym i o istotnym znaczeniu dla samostanowienia państw członkowskich. Elastyczność ta nie powinna negatywnie wpływać na jednolitą procedurę zatwierdzania. Jednak zharmonizowana ocena ryzyka środowiskowego i ryzyka dla zdrowia może nie uwzględniać wszystkich możliwych skutków uprawy GMO w poszczególnych regionach i lokalnych ekosystemach.*** Zgodnie z art. 2 ust. 2 TFUE państwa członkowskie powinny więc mieć możliwość przyjmowania ***wiążących*** przepisów ***prawnych*** dotyczących uprawy GMO na swoim terytorium po prawnym zatwierdzeniu GMO w zakresie ich wprowadzenia do obrotu w UE.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 6 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(6) W tym kontekście wydaje się właściwe ***pryżnanie*** państwom członkowskim,

Poprawka

(6) W tym kontekście wydaje się właściwe ***zapewnienie*** państwom członkowskim,

zgodnie z zasadą pomocniczości, większej **swobody** decydowania, czy chcą one uprawiać GMO na swoim terytorium, bez zmieniania unijnego systemu zatwierdzania GMO i niezależnie od środków, do wprowadzenia których państwa członkowskie są **upoważnione** przez zastosowanie art. 26a dyrektywy 2001/18/WE w celu zapobieżenia niezamierzonemu występowaniu GMO w innych produktach.

zgodnie z zasadą pomocniczości, większej **elastyczności w zakresie** decydowania, czy chcą one uprawiać GMO na swoim terytorium, bez zmieniania unijnego systemu zatwierdzania GMO i niezależnie od środków, do wprowadzenia których państwa członkowskie są **zobowiązane** przez zastosowanie art. 26a dyrektywy 2001/18/WE w celu zapobieżenia niezamierzonemu występowaniu GMO w innych produktach **na swoim terytorium i na obszarach przygranicznych ościennych państw członkowskich**.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 7 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(7) Państwa członkowskie powinny być zatem upoważnione do przyjmowania środków ograniczających lub zakazujących uprawy wszystkich **lub poszczególnych** GMO na swoim terytorium lub jego części, i odpowiedniego zmieniania tych środków według uznania, na wszystkich etapach zatwierdzania, ponownego zatwierdzenia lub wycofywania z obrotu przedmiotowych GMO. **Powinno to** dotyczyć także zmodyfikowanych genetycznie odmian nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, które są wprowadzane do obrotu zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego roślin oraz, w szczególności, zgodnie z dyrektywami 2002/53/WE i 2002/55/WE. Środki powinny odnosić się jedynie do uprawy GMO, a nie do swobodnego obrotu i przywozu zmodyfikowanych genetycznie nasion i materiału rozmnożeniowego roślin jako produktów lub zawartych w produktach oraz ich plonów. **Podobnie nie** powinny **one wpływać na uprawę niezmodyfikowanych genetycznie odmian nasion i materiału rozmnożeniowego**

Poprawka

(7) Państwa członkowskie powinny być zatem upoważnione do przyjmowania w **poszczególnych przypadkach** środków ograniczających lub zakazujących uprawy **pojedynczych GMO, poszczególnych grup GMO lub** wszystkich GMO na swoim terytorium lub jego części, i odpowiedniego zmieniania tych środków według uznania, na wszystkich etapach zatwierdzania, ponownego zatwierdzenia lub wycofywania z obrotu przedmiotowych GMO. **Prowadzenie uprawy jest ściśle powiązane z przeznaczeniem gruntów oraz z ochroną fauny i flory, a w odniesieniu do tych kwestii państwa członkowskie zachowują znaczne uprawnienia. Możliwość przyjęcia tych środków powinna** dotyczyć także zmodyfikowanych genetycznie odmian nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, które są wprowadzane do obrotu zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego roślin oraz, w szczególności, zgodnie z dyrektywami 2002/53/WE i 2002/55/WE. Środki powinny odnosić się jedynie do uprawy

roślin, w których znajdują się przypadkowe lub technicznie nieuniknione ślady GMO zatwierdzonych w UE.

GMO, a nie do swobodnego obrotu i przywozu zmodyfikowanych genetycznie nasion i materiału rozmnożeniowego roślin jako produktów lub zawartych w produktach oraz ich plonów. *Środki te powinny zapewnić wszystkim zainteresowanym podmiotom gospodarczym, w tym hodowcom, wystarczająco dużo czasu na dostosowanie.*

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 8 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(8) Zgodnie z ramami prawnymi zatwierdzania GMO, poziom ochrony zdrowia ludzi/zwierząt oraz środowiska ustalony na szczeblu UE nie może być zmieniany przez państwo członkowskie, i sytuacja ta nie może ulec zmianie. Jednakże państwa członkowskie mogą przyjmować środki ograniczające lub zakazujące uprawy wszystkich lub poszczególnych GMO na całym swoim terytorium lub jego części ze względów związanych z interesem publicznym, innych *niż te ujęte w zharmonizowanych przepisach UE, w których już przewidziano procedury pozwalające na uwzględnienie ryzyka dla zdrowia i środowiska ze strony GMO do uprawy.* Środki te powinny być także zgodne z *Traktatami*, w szczególności jeśli chodzi o zasadę niedyskryminacji pomiędzy krajowymi i zagranicznymi produktami oraz o art. 34 i 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, *jak również powinny być zgodne z odpowiednimi międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, w szczególności w ramach Światowej Organizacji Handlu.*

Poprawka

(8) Zgodnie z ramami prawnymi zatwierdzania GMO, poziom ochrony zdrowia ludzi/zwierząt oraz środowiska ustalony na szczeblu UE nie może być zmieniany przez państwo członkowskie, i sytuacja ta nie może ulec zmianie. Jednakże państwa członkowskie mogą przyjmować środki ograniczające lub zakazujące uprawy wszystkich lub poszczególnych GMO na całym swoim terytorium lub jego części ze względów związanych z interesem publicznym. *Środki te mogą być oparte na argumentach związanych z czynnikami środowiskowymi lub innymi istotnymi czynnikami, takimi jak skutki społeczno-gospodarcze, które mogą wynikać z zamierzonego uwolnienia GMO lub wprowadzenia ich do obrotu, jeżeli czynniki te nie były uwzględnione w zharmonizowanej procedurze przewidzianej w części C dyrektywy 2001/18/WE lub w przypadku utrzymujących się wątpliwości natury naukowej. Środki te powinny być oparte na należyście uzasadnionych argumentach naukowych, argumentach związanych zarządzaniem ryzykiem lub na innych istotnych czynnikach, które mogą wynikać*

*z zamierzonego uwolnienia GMO lub wprowadzenia ich do obrotu. Środki te powinny być także **proporcjonalne i** zgodne z **Traktatami**, w szczególności jeśli chodzi o zasadę niedyskryminacji pomiędzy krajowymi i zagranicznymi produktami oraz o art. 34 i 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.*

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 8 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(8a) Ograniczenie lub zakazanie uprawy konkretnych GMO przez państwo członkowskie w żaden sposób nie powinno uniemożliwiać stosowania zatwierdzonych GMO przez inne państwa członkowskie, ani tego stosowania ograniczać, pod warunkiem że w celu zapobiegania skażeniom transgranicznym podjęte zostały skuteczne środki.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 9 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9) Zgodnie z zasadą pomocniczości celem niniejszego rozporządzenia nie jest harmonizacja warunków uprawy w państwach członkowskich, ale przyznanie państwom członkowskim możliwości **powoływania się na inne względy niż naukowa ocena ryzyka dla zdrowia i ryzyka środowiskowego w celu** zakazania uprawy GMO na swoim terytorium. Ponadto jeden z celów dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania

(9) Zgodnie z zasadą pomocniczości celem niniejszego rozporządzenia nie jest harmonizacja warunków uprawy w państwach członkowskich, ale przyznanie państwom członkowskim możliwości **ograniczenia lub zakazania uprawy GMO na swoim terytorium w oparciu o czynniki środowiskowe lub inne istotne czynniki, które mogą wynikać z zamierzonego uwalniania GMO do środowiska lub wprowadzania ich do obrotu, jeżeli czynniki te nie były uwzględnione w zharmonizowanej procedurze**

informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, jakim jest umożliwienie Komisji rozważenia przyjęcia wiążących aktów prawnych na poziomie UE, nie mógłby być spełniony poprzez systematyczne notyfikacje o środkach państw członkowskich zgodnie z tą dyrektywą. Co więcej, skoro środki, które państwa członkowskie mogą przyjąć na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie mogą dotyczyć wprowadzania GMO do obrotu i tym samym nie zmieniają warunków wprowadzania do obrotu GMO zatwierdzonych na podstawie obowiązujących przepisów, procedura notyfikacji na mocy dyrektywy 98/34/WE nie wydaje się najodpowiedniejszym kanałem informacyjnym dla Komisji. Z tego względu, w drodze odstępstwa, wymagania dotyczące notyfikacji określone w dyrektywie 98/34/WE nie powinny mieć zastosowania. Bardziej odpowiednim narzędziem do informowania Komisji o tych środkach byłby prostszy system notyfikacji o środkach krajowych przed ich przyjęciem. W celach informacyjnych Komisja i państwa członkowskie powinny być powiadamiane o środkach, których przyjęcie planują inne państwa członkowskie, i ich uzasadnieniu, na miesiąc przed ich przyjęciem.

przewidzianej w części C dyrektywy 2001/18/WE lub w przypadku utrzymujących się wątpliwości natury naukowej. Ponadto jeden z celów dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, jakim jest umożliwienie Komisji rozważenia przyjęcia wiążących aktów prawnych na poziomie UE, nie mógłby być spełniony poprzez systematyczne notyfikacje o środkach państw członkowskich zgodnie z tą dyrektywą. Co więcej, skoro środki, które państwa członkowskie mogą przyjąć na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie mogą dotyczyć wprowadzania GMO do obrotu i tym samym nie zmieniają warunków wprowadzania do obrotu GMO zatwierdzonych na podstawie obowiązujących przepisów, procedura notyfikacji na mocy dyrektywy 98/34/WE nie wydaje się najodpowiedniejszym kanałem informacyjnym dla Komisji. Z tego względu, w drodze odstępstwa, wymagania dotyczące notyfikacji określone w dyrektywie 98/34/WE nie powinny mieć zastosowania. Bardziej odpowiednim narzędziem do informowania Komisji o tych środkach byłby prostszy system notyfikacji o środkach krajowych przed ich przyjęciem. W celach informacyjnych Komisja i państwa członkowskie powinny być powiadamiane o środkach, których przyjęcie planują inne państwa członkowskie, i ich uzasadnieniu, na miesiąc przed ich przyjęciem.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 9 b preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9b) Nakładane przez państwa członkowskie ograniczenia lub wydawane przez nie zakazy uprawy GMO nie powinny przeszkadzać w prowadzeniu badań biotechnologicznych pod warunkiem przestrzegania podczas takich badań wszystkich niezbędnych środków bezpieczeństwa.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt -1 (nowy)

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 22

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W dyrektywie 2001/18/WE wprowadza się następujące zmiany:

(-1) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Swobodny obrót

Bez uszczerbku dla przepisów art. 23 lub art. 26b państwa członkowskie nie mogą zakazywać, ograniczać ani utrudniać wprowadzenia do obrotu GMO w charakterze lub w składzie produktów, które są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.”

Uzasadnienie

Artykuł 22 nie powinien wykluczać możliwości przyjmowania przez państwa członkowskie przepisów w sprawie ograniczenia lub zakazu uprawy GMO na swoim terytorium, zgodnie z nowym art. 26b.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt -1 a (nowy)

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 25 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W dyrektywie 2001/18/WE wprowadza się następujące zmiany:

(-1b) w art. 25 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. Bez uszczerbku dla ochrony praw własności intelektualnej nie ogranicza się ani nie utrudnia dostępu do materiałów niezbędnych do samodzielnych badań nad potencjalnymi zagrożeniami związanymi z GMO, takimi jak materiał siewny.”

Uzasadnienie

Rada ds. Środowiska Naturalnego stwierdziła w grudniu 2008 r., że „niezależni naukowcy powinni otrzymać dostęp do wszystkich istotnych materiałów nienaruszający praw własności intelektualnej”. Obecnie niezależni naukowcy często nie mogą prowadzić badań naukowych nad odmianą genetycznie zmodyfikowaną, ponieważ dostęp do materiału zmodyfikowanego genetycznie jest ograniczony, a rolnicy mają zakaz przekazywania takich materiałów do celów badawczych. Aby państwa członkowskie mogły zbadać zgodność danej genetycznie zmodyfikowanej odmiany z konkretnym środowiskiem przyjmującym, dostęp do genetycznie zmodyfikowanych materiałów nie może być ograniczony.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt -1 b (nowy)

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 a – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W dyrektywie 2001/18/WE wprowadza się następujące zmiany:

-1) art. 26a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie przyjmują właściwe środki w celu uniknięcia niezamierzonego występowania GMO w innych produktach na swoim terytorium oraz na obszarach przygranicznych

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Państwa członkowskie mogą przyjąć środki ograniczające lub zakazujące uprawy wszystkich **lub poszczególnych** GMO zatwierdzonych zgodnie z częścią C niniejszej dyrektywy lub z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 i zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany wprowadzone do obrotu zgodnie z odpowiednim prawodawstwem UE w zakresie wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, na całym swoim terytorium lub na jego części, pod warunkiem że:

Poprawka

Państwa członkowskie mogą przyjąć, w **poszczególnych przypadkach**, środki ograniczające lub zakazujące uprawy **poszczególnych GMO, grup GMO określonych rodzajem albo cechą uprawy lub** wszystkich GMO zatwierdzonych zgodnie z częścią C niniejszej dyrektywy lub z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 i zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany wprowadzone do obrotu zgodnie z odpowiednim prawodawstwem UE w zakresie wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, na całym swoim terytorium lub na jego części, pod warunkiem że:

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – ustęp 1 – litera a)

Tekst proponowany przez Komisję

a) środki te oparte są na podstawach innych niż te związane z oceną niekorzystnych skutków dla zdrowia i środowiska, jakie mogą powstać na skutek zamierzonego uwolnienia GMO lub wprowadzenia ich do obrotu;

Poprawka

a) środki te oparte są na:

i) naukowo uzasadnionych podstawach związanych ze skutkami środowiskowymi,

jakie mogą powstać na skutek zamierzonego uwolnienia GMO lub wprowadzenia ich do obrotu, *i będących uzupełnieniem skutków środowiskowych badanych podczas naukowej oceny skutków dla środowiska zgodnie z częścią C niniejszej dyrektywy, lub podstawach związanych z zarządzaniem ryzykiem. Podstawy te mogą obejmować:*

- *zapobieganie wytworzeniu się odporności chwastów i szkodników na środki chwastobójcze;*
- *inwazyjność lub trwałość danej odmiany zmodyfikowanej genetycznie albo możliwość krzyżowania się z roślinami uprawianymi w kraju czy roślinami dziko rosnącymi;*
- *zapobieganie negatywnym skutkom dla środowiska lokalnego, spowodowanym zmianami w praktykach rolniczych związanych z uprawą GMO;*
- *utrzymywanie i rozwijanie praktyk rolniczych, które mogą skuteczniej połączyć produkcję z trwałością ekosystemów;*
- *utrzymywanie różnorodności biologicznej, w tym niektórych siedlisk i ekosystemów lub niektórych rodzajów cech przyrodniczych i krajobrazowych;*
- *brak odpowiednich danych bądź występowanie sprzecznych danych lub utrzymujących się wątpliwości natury naukowej odnośnie możliwych niekorzystnych skutków uwolnienia GMO dla środowiska naturalnego danego państwa członkowskiego lub regionu, w tym dla jego bioróżnorodności;*
- ii) podstawach związanych ze skutkami społeczno-gospodarczymi. Podstawy te w szczególności mogą obejmować:*
 - *niewykonalność lub wysokie koszty środków współistnienia bądź niemożność wprowadzenia środków współistnienia z*

powodu szczególnych warunków geograficznych, jak np. małe wyspy lub obszary górskie;

- konieczność ochrony różnorodności produkcji rolnej;

- konieczność zapewnienia czystości materiału siewnego;

iii) innych podstawach, które mogą obejmować przeznaczenie gruntów i zagospodarowanie przestrzenne, oraz innych istotnych czynnikach;

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – ustęp 1 – litera aa) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) w przypadkach, gdy środki te dotyczą upraw, które są już zatwierdzone na szczeblu Unii, państwa członkowskie dopilnowują, aby rolnicy, którzy prowadzili takie uprawy zgodnie z prawem, mieli dość czasu na zakończenie bieżącego sezonu wegetacyjnego;

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – ustęp 1 – litera ab) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ab) środki te przyjmuje się z poszanowaniem lokalnych tradycji rolniczych i kulturowych;

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – ustęp 1 – litera ac) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ac) były one uprzednio przedmiotem konsultacji społecznej trwającej nie krócej niż trzydzieści dni;

Uzasadnienie

Aby właściwe organy krajowe mogły podejmować świadome decyzje, konieczne jest, aby zainteresowane strony mogły zgłosić uwagi przed przyjęciem tego rodzaju środków, które mogą mieć wpływ na różne sektory.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – ustęp 1 – litera b)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) są one zgodne z Traktatami.

b) są one zgodne z Traktatami, ***a w szczególności z zasadą proporcjonalności.***

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Państwa członkowskie powiadają o takich środkach wszystkie zainteresowane podmioty, w tym hodowców, przynajmniej na trzy miesiące przed rozpoczęciem sezonu wegetacyjnego. W przypadku gdy przedmiotowe GMO zostaje zatwierdzone na krócej niż trzy miesiące przed

rozpoczęciem sezonu wegetacyjnego, państwa członkowskie podają te środki do wiadomości publicznej natychmiast po ich przyjęciu.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – ustęp 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Państwa członkowskie przyjmują te środki na okres nieprzekraczający pięciu lat i dokonują ich przeglądu przy przedłużaniu ważności zatwierdzenia GMO.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W drodze odstępstwa od dyrektywy 98/34/WE państwa członkowskie, które zamierzają przyjąć **uzasadnione** środki na podstawie niniejszego artykułu, powiadamiają o tym pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję na miesiąc przed ich przyjęciem, w celach informacyjnych.”.

W drodze odstępstwa od dyrektywy 98/34/WE państwa członkowskie, które zamierzają przyjąć środki na podstawie niniejszego artykułu, powiadamiają o tym pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję na miesiąc przed ich przyjęciem, w celach informacyjnych.”.

Uzasadnienie

Wyraz „uzasadnione” jest niepotrzebny. Jest to subiektywne i może niepotrzebnie ograniczać możliwości państw członkowskich.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1 a (nowy)

Dyrektywa 2001/18/WE
Artykuł 26 b a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(1a) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 26 ba

Wymogi w zakresie odpowiedzialności

Państwa członkowskie ustanawiają powszechny obowiązkowy system odpowiedzialności finansowej oraz gwarancji finansowych, na przykład za pośrednictwem ubezpieczeń, który ma zastosowanie do wszystkich podmiotów działających na rynku i który gwarantuje, że zanieczyszczający płaci za niezamierzone skutki lub szkody, jakie mogą wystąpić ze względu na zamierzone uwolnienie GMO lub wprowadzenie ich do obrotu.”

Uzasadnienie

Jeśli w poszczególnych państwach członkowskich stosuje się różne zasady dotyczące uprawy, to tym bardziej ważne jest, aby każde państwo członkowskie wprowadziło ścisły system gwarantujący, że za niezamierzone skutki lub szkody płaci zanieczyszczający. Jak dotąd rolnicy stosujący metody konwencjonalne lub ekologiczne często nie są odpowiednio chronieni przed ewentualnymi zanieczyszczeniami spowodowanymi przez GMO.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 1 b (nowy)

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(1b) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 26 bb

Etykietowanie produktów niezmodyfikowanych genetycznie

Komisja przedstawia propozycję zharmonizowanych warunków, na jakich podmioty gospodarcze mogą posługiwać

**się zwrotami dotyczącymi braku obecności
GMO w produktach.”**

Uzasadnienie

W wytycznych dotyczących współistnienia upraw z dnia 13 lipca 2010 r. wskazano, że państwa członkowskie mogą przyjmować środki w celu uniknięcia skutków gospodarczych związanych z obecnością GMO poniżej wartości progowej znakowania wspólnotowego wynoszącej 0,9%. W celu uniknięcia zakłóceń konkurencji należałoby zharmonizować na szczeblu wspólnotowym warunki, na jakich podmioty gospodarcze mogą posługiwać się zwrotami dotyczącymi braku obecności GMO w produktach.

Poprawka 26

**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Artykuł 2**

Tekst proponowany przez Komisję

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie
[.../] dnia po jego opublikowaniu w
Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Poprawka

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie
dwudziestego dnia po jego opublikowaniu
w Dzienniku Urzędowym Unii
Europejskiej.

UZASADNIENIE

1 – Kontekst wniosku

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO) i rozporządzenie WE nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy określają bardzo rygorystyczne ramy, które mają umożliwić, pod warunkiem ich prawidłowego stosowania, wysoki poziom ochrony życia i zdrowia ludzi, zdrowia i dobrostanu zwierząt, środowiska naturalnego i interesów konsumentów, przy jednoczesnym zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Dyrektywa zezwala na wprowadzanie do obrotu GMO pod warunkiem, że przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena ryzyka środowiskowego, zgodnie z zasadami wymienionymi w załączniku II, na podstawie informacji dostarczonych przez wnioskodawcę i wyszczególnionych w załączniku III. Załącznik II określający zasady mające zastosowanie do przeprowadzania oceny ryzyka środowiskowego wymaga uwzględnienia bezpośrednich i pośrednich, natychmiastowych i opóźnionych skutków oraz przeprowadzenia analizy kumulacyjnych skutków długoterminowych uwolnienia i wprowadzenia do obrotu GMO. Kumulacyjne skutki długoterminowe oznaczają skumulowane skutki wydanego zezwolenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego, w tym między innymi dla fauny i flory, żyzności gleby, rozkładu substancji organicznych obecnych w glebach, łańcuchów pokarmowych, różnorodności biologicznej, zdrowia ludzkiego i zagadnień związanych z opornością na antybiotyki.

W załącznikach II i III do dyrektywy określa się konieczność przeprowadzania badań dotyczących warunków uwalniania i dotyczących środowiska przyjmującego, pociągających za sobą dogłębną analizę środowisk przyjmujących, w których przewiduje się uprawy GMO, a także informacje na temat wzajemnego oddziaływania między GMO a środowiskiem.

W załącznikach III – VII wymaga się informacji na temat planów monitorowania, kontroli, postępowania z odpadami i reagowania na wypadek zagrożenia, obejmujących techniki monitorowania, ograniczenia dotyczące uwalniania, postępowanie z odpadami i przede wszystkim plany reagowania na wypadek zagrożenia, które umożliwiają wprowadzenie metod odkażania dotkniętych obszarów, izolacji obszaru dotkniętego rozprzestrzenianiem, ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego w przypadku wystąpienia niepożądanych skutków.

Ponadto art. 19 („Zezwolenie”) dyrektywy 2001/18/WE stanowi, że jeżeli wydano zezwolenie na wprowadzenie danego GMO do obrotu, może on być stosowany bez dodatkowego zgłoszenia tylko pod warunkiem i tylko przy ścisłym stosowaniu się do specyficznych warunków stosowania oraz środowisk i/lub regionów geograficznych określonych w zezwoleniu.

2 – Cele wniosku Komisji

Wniosek ten złożono w atmosferze ciągłego sprzeciwu europejskiej opinii publicznej wobec

uwalniania GMO i ich stosowania w rolnictwie. Zgodnie z opublikowanym w październiku 2010 r. ostatnim badaniem Eurobarometru dotyczącym tej kwestii 61% Europejczyków uważa, że „żywność zmodyfikowana genetycznie budzi w nich niepokój” i taki sam odsetek (61%) ankietowanych nie zgadza się z myślą, że należy wspierać rozwój żywności zmodyfikowanej genetycznie. Jedynie 21% ankietowanych zgadza się (w porównaniu z 58% przeciw) z twierdzeniem, że „żywność zmodyfikowana genetycznie jest bezpieczna dla przyszłych pokoleń”. Niecała jedna czwarta Europejczyków (23%) zgadza się z myślą, że „żywność zmodyfikowana genetycznie nie jest szkodliwa dla środowiska naturalnego”. Ponad 53% jest przeciwna temu twierdzeniu (jedna czwarta udzieliła odpowiedzi „nie wiem”). W żadnym państwie nie ma sytuacji, w której większość ankietowanych zgadzałaby się z twierdzeniem, że „żywność zmodyfikowana genetycznie jest dobra dla gospodarki krajowej”.

Brak zaufania europejskiej opinii publicznej do GMO wykorzystywanych w rolnictwie jest przede wszystkim związany z brakiem poważnego stosowania dyrektywy 2001/18/WE. W rzeczywistości wnioskodawcy nie prowadzą przewidzianych badań, niezależnie od tego czy są to badania dotyczące skutków długoterminowych, wcześniejsze badania dotyczące środowisk przyjmujących czy też badanie dotyczące uwzględniania skutków społeczno-gospodarczych.

Wymogi dyrektywy w zakresie oceny ryzyka nie są przestrzegane, a źródłem niedociągnięć w jej wdrażaniu jest sprzeciw wielu państw członkowskich wobec rozpoczynania upraw GMO na ich terytoriach. Należy tutaj przypomnieć, że rozpoczynanie upraw i uwalnianie roślin transgenicznych na danym terytorium są kwestią odrębną w stosunku do kwestii zezwolenia na wprowadzenie do obrotu i spożywania czy swobodnego przepływu towarów, których niniejszy wniosek nie dotyczy.

W konkluzjach przyjętych jednogłośnie w dniu 4 grudnia 2008 r. Rada wezwała do ulepszenia oceny oddziaływania na środowisko i systemu monitorowania. Rada zwróciła uwagę, że mandat, który Komisja udzieliła Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), obejmuje szczegółową ocenę długoterminowego wpływu roślin zmodyfikowanych genetycznie na środowisko oraz rozszerzenie zakresu szczegółowej oceny ryzyka.

Zgodnie z prawem Rada domaga się w szczególności uwzględnienia potencjalnego wpływu roślin zmodyfikowanych genetycznie na środowiska przyjmujące, spisu obszarów geograficznych Unii Europejskiej, na których możliwe jest uwolnienie roślin zmodyfikowanych genetycznie, i wyboru metod umożliwiających ocenę potencjalnego oddziaływania w dłuższej perspektywie, w tym metod eksperymentalnych. Rada zażądała również bardziej restrykcyjnej definicji kryteriów i wymogów niezbędnych dla oceny roślin zmodyfikowanych genetycznie, mając na uwadze konieczność zapewnienia spójności między ocenami ryzyka, jakie stanowią rośliny zmodyfikowane genetycznie wytwarzające substancje czynne, o których mowa w dyrektywie 91/414/WE, a ocenami odpowiednich środków ochrony roślin.

Rada zażądała także prowadzenia przez podmioty posiadające zezwolenie systematycznego i intensywnego monitorowania oraz publikowania jego wyników w celu wykrywania potencjalnych niepożądanych skutków przewidzianych w dyrektywie. Działania związane

z monitorowaniem miały zostać rozpoczęte, a wyniki tych działań miały zostać przekazane Komisji i udostępnione ogółowi społeczeństwa. Tymczasem jak na razie nie przeprowadzono żadnego wiarygodnego badania monitorującego i nie wprowadzono systemów kontroli.

Rada zwróciła się również o przedstawienie sprawozdania dotyczącego wdrażania dyrektywy obejmującego m.in. ocenę społecznych i gospodarczych skutków zamierzonego uwalniania i wprowadzania do obrotu organizmów zmodyfikowanych genetycznie, tak aby możliwe było przedstawienie sprawozdania do czerwca 2010 r.

Rada zażądała także poprawy funkcjonowania EFSA. Wyjaśniono wówczas, że państwa członkowskie mogłyby zwiększyć swoje możliwości w zakresie wydawania opinii na temat dodatkowych informacji przekazywanych przez wnioskodawcę; że należy stworzyć szeroką sieć organów naukowych; że niezbędna jest możliwość rozpoznawania i omawiania potencjalnych źródeł rozbieżności między opiniami naukowymi; że zagrożenia powinny być przedmiotem systematycznych i niezależnych badań oraz że niezależni naukowcy powinni mieć dostęp do wszelkich odpowiednich dokumentów. Tymczasem przeprowadzonych zostało niewiele niezależnych ocen ryzyka. Ponadto w sytuacji oczywistego konfliktu interesów reforma procedur ekspertyzy EFSA się jest zaplanowana, ale nie została jeszcze przeprowadzona.

W konsekwencji wyrażona przez niektóre państwa członkowskie niechęć wydaje się być w pełni uzasadniona niespójnością i niedociągnięciami w skutecznym stosowaniu dyrektywy 2001/18/WE i w związku z tym rozporządzenia nr 1829/2003.

Ważne jest zatem przede wszystkim wejście w fazę skutecznego stosowania istniejących aktów prawnych w zakresie oceny ryzyka.

3 – Aspekty prawne wniosku

W tym kontekście wniosek Komisji w sprawie rozporządzenia, który zmierza do nadania państwom członkowskim uprawnień w odniesieniu do wykorzystania swoich terytoriów do celów uprawy GMO, dąży do osiągnięcia pożądanego celu. Powinien on być połączony z opracowaniem nowych wytycznych w sprawie oceny ryzyka dla zdrowia i ryzyka środowiskowego, które koniecznie muszą umożliwiać skuteczne stosowanie zasad ustanowionych w dyrektywie 2001/18/WE i załączniku II do tejże dyrektywy. Wniosek musi być rozpatrywany również w świetle art. 19 ust. 1 dyrektywy, który przewiduje określenie specyficznych warunków stosowania, w odniesieniu do których państwa członkowskie powinny być bardziej wymagające.

Przed wszystkim brzmienie wniosku dotyczącego rozporządzenia nie może ograniczać się do negatywnej definicji podstaw, na które mogą powołać się państwa członkowskie. Służby prawne Rady i Parlamentu wyraziły w swoich opiniach poważne wątpliwości co do legalności środków krajowych, które mogłyby być podejmowane przez państwa członkowskie w oparciu o przesłanki całkowicie odbiegające od kwestii związanych ze środowiskiem, takie jak moralność publiczna, porządek publiczny czy etyka. Ponadto nadszedł czas, by przyznać, że prowadzona na poziomie wspólnotowym ocena ryzyka środowiskowego nie może być wyczerpująca zważywszy na różnorodność ekosystemów europejskich i różnorodność

możliwego bezpośredniego lub pośredniego oddziaływania.

Z myślą o poszanowaniu rynku wewnętrznego i ocen wspólnotowych – pod warunkiem że niezbędne reformy pozwolą odzyskać wiarygodność panelu zajmującego się GMO w EFSA – podstawy, na które powołują się państwa członkowskie, muszą pozostać uzupełnieniem dla podstaw podlegających ocenie prowadzonej przez EFSA. Jednak argumenty, na które powołują się państwa członkowskie, nie mogą wobec tego wykluczać względów środowiskowych lub rolno-środowiskowych, zwłaszcza na poziomie lokalnym i/lub regionalnym, które nie były przedmiotem oceny wspólnotowej. Argumenty, na które powołują się państwa członkowskie, będą siłą rzeczy opierały się przynajmniej częściowo na danych naukowych bez względu na to, czy dotyczą wpływu na środowisko czy innego wpływu.

Rozróżnienie, jakie w swoim uzasadnieniu Komisja wprowadza między oceną naukową, zapewnianą na poziomie wspólnotowym, z jednej strony, a argumentami całkowicie niezwiązanymi z debatą naukową na temat oddziaływania na środowisko, z drugiej strony, jest uproszczeniem i nie uwzględnia złożoności powiązań między oceną ryzyka a zarządzaniem ryzykiem. Rozróżnienie to pomija również fakt, że nieuwzględnianie wątpliwości natury naukowej, które jednak przewidziane jest w aktach prawnych, może stanowić utrudnienie w podejmowaniu właściwych decyzji w kwestiach zarządzania ryzykiem, a nawet w stosowaniu zasady ostrożności. Bez względu na to czy są to skutki stosowania środka chwastobójczego przeznaczonego dla danej genetycznie zmodyfikowanej rośliny odpornej na ten środek, skutki zmiany w praktykach rolnych wynikającej ze stosowania GMO lub ryzyko wystąpienia odporności szkodników na toksynę Bt w danym regionie, wszystkie te aspekty wymagają oceny danych naukowych – lub ich niewystarczającej ilości – związanych z wpływem na środowisko.

W kwestii skażenia rolnictwa konwencjonalnego lub ekologicznego powodowanego uprawami GMO, nazywanego również „współistnieniem”, Komisja zawsze uzasadniała swoją odmowę przyjęcia aktów prawnych na poziomie Wspólnoty różnorodnością praktyk rolnych, klimatu i położenia geograficznego pomiędzy państwami członkowskimi i w obrębie samych państw. Różnorodność ta dotyczy również ekosystemów i środowisk przyjmujących i zgodnie z tym założeniem jest uzasadnieniem stosowania zasady subsydiarności w odniesieniu do uprawy GMO.

Aby położyć kres nieprowadzeniu badań, mimo iż przepisy prawne ich wymagają, należy zwiększyć uprawnienia państw członkowskich w przypadku braku istotnych elementów w odniesieniu do oddziaływania na poziomie krajowym, regionalnym i/lub lokalnym. Należy szanować prawa państw członkowskich w zakresie wykorzystania ich własnych terytoriów, co podlega zasadzie subsydiarności i co w niczym nie zagraża zasadom dotyczącym rynku wewnętrznego ani swobodnego przepływu dóbr i towarów na terytorium Unii.

Wysoki poziom ochrony zdrowia i środowiska naturalnego, o którym mowa zarówno w dyrektywie 2001/18/WE, jak i innych aktach prawnych, można osiągnąć tylko wtedy, jeżeli państwa członkowskie będą mogły – w sposób skuteczny i z uwzględnieniem specyfiki swoich terytoriów, stosowanych w tych państwach metod agronomicznych i wyborów związanych z zagospodarowaniem przestrzennym – dysponować wszelkimi niezbędnymi badaniami dotyczącymi środowiska przyjmującego, z jednej strony, i warunków planów

monitorowania, z drugiej strony.

Środki podejmowane przez państwa członkowskie muszą także mieć zastosowanie do danego GMO lub w stosownych przypadkach do grupy GMO o podobnych cechach charakterystycznych, a nie do wszystkich GMO. Środki te będą musiały być uzasadnione. Ponadto ewentualna uprawa GMO nie powinna pociągać za sobą dodatkowych kosztów dla rolników prowadzących uprawy konwencjonalne lub ekologiczne. Obowiązkiem państw członkowskich powinno być zatem podejmowanie właściwych środków mających na celu zapobieżenie występowaniu GMO w innych produktach. Szczególną uwagę należy poświęcić ewentualnym skażeniom transgranicznym.

OPINIA KOMISJI PRAWNEJ W SPRAWIE PODSTAWY PRAWNEJ

15.3.2011

Jo Leinen
Przewodniczący
Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności
BRUKSELA

Przedmiot: ***Podstawa prawna wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE w zakresie umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazania uprawy organizmów zmodyfikowanych genetycznie na swoim terytorium (COM(2010)375 wersja ostateczna)***

Szanowny Panie Przewodniczący,

pismem z dnia 10 marca 2011 r. zwrócił się Pan do Komisji Prawnej zgodnie z art. 37 ust. 2 Regulaminu o rozpatrzenie, czy podstawa prawna ww. wniosku Komisji jest ważna.

Wprowadzenie

Dyrektywa 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie¹ i rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy² wprowadzają zharmonizowany system oceny czynników zagrożenia dla środowiska naturalnego i zdrowia związanych z zatwierdzaniem GMO i przewidują szczegółowe procedury i późniejsze udzielenie zezwolenia na dopuszczenie do obrotu. Dyrektywa 2001/18/WE zawiera również przepisy dotyczące zamierzonego uwolnienia³ organizmów zmodyfikowanych genetycznie do celów innych niż wprowadzanie do obrotu⁴(np. do uprawy). Procedura zatwierdzania ma

¹Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

²Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

³„Zamierzone uwolnienie” jest następująco zdefiniowane w art. 2 ust. 3 dyrektywy: „zamierzone uwolnienie” oznacza jakiegokolwiek zamierzone wprowadzenie do środowiska naturalnego jednego lub połączonych GMO w przypadku których nie stosuje się szczególnych środków bezpieczeństwa ograniczających ich rozpowszechnianie, aby ograniczyć ich kontakt z ogólną populacją i środowiskiem naturalnym oraz zapewnić wysoki stopień bezpieczeństwa.

⁴„wprowadzenie do obrotu” oznacza odpłatne lub wolne od opłat udostępnienie osobom trzecim; Następujące działania nie będą uważane za wprowadzenie do obrotu:

zasadniczo następujący przebieg: (i) wnioskodawca przedstawia właściwemu organowi w państwie członkowskim wniosek o zatwierdzenie, który obejmuje ocenę zagrożeń dla środowiska naturalnego i zdrowia; (ii) właściwy organ wydaje sprawozdanie dotyczące oceny ryzyka. Inne państwa członkowskie mogą zgłaszać zastrzeżenia, co uprawnia Komisję do interwencji. W razie braku sprzeciwu organizm zmodyfikowany genetycznie zostaje zatwierdzony na szczeblu krajowym, podczas gdy zazwyczaj w przypadku sprzeciwu i rozbieżnych ocen GMO jest zatwierdzany przez Komisję. Art. 22 dyrektywy wprowadza „klauzulę swobodnego przepływu”, która zakazuje państwom członkowskim ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu GMO zezwolonych na mocy niniejszej dyrektywy. Na mocy art. 23 dyrektywy państwa członkowskie mogą ograniczać lub zakazywać wykorzystywania lub sprzedaży GMO ze względów zdrowotnych i środowiskowych jedynie, jeżeli po uzyskaniu zezwolenia na GMO udostępnione zostaną nowe informacje dotyczące zagrożeń zdrowotnych i środowiskowych. Rozporządzenie nr 1829/2003 przewiduje podobne przepisy dotyczące zatwierdzania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy, żywności zawierającej lub składającej się z GMO oraz żywności i paszy zawierającej składniki wyprodukowane z GMO. Z tego względu rozporządzenie stanowi *lex specialis*, jeżeli chodzi o zatwierdzanie GMO stosowanych w żywności i paszach.

Należy również zauważyć, że dyrektywa i rozporządzenie tworzą kompleksowe ramy prawne dla zatwierdzania organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO), które w pełni stosują się do GMO, które mają być wykorzystane do uprawy w UE jako nasiona lub inny materiał rozmnożeniowy roślin. W ramach tych przepisów GMO do uprawy podlegają indywidualnej ocenie ryzyka przed zatwierdzeniem ich wprowadzenia na rynek unijny. Celem tej procedury zatwierdzania jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzi, zdrowia i dobrostanu zwierząt, środowiska i interesów konsumentów, przy zagwarantowaniu efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Dnia 13 lipca 2010 r. Komisja zaproponowała zmianę dyrektywy 2001/18/WE w zakresie umożliwienia państwom członkowskim przyjmowania środków ograniczających lub zakazujących uprawy wszystkich lub poszczególnych GMO na swoim terytorium lub jego części. Tego samego dnia Komisja opublikowała komunikat w sprawie swobody decydowania przez państwa członkowskie o uprawach zmodyfikowanych genetycznie,¹ w którym uzasadnia wnioski dotyczące wprowadzenia bardziej elastycznego podejścia do upraw zmodyfikowanych genetycznie w ramach istniejącego prawodawstwa.

Grupa robocza *ad hoc* utworzona przez COREPER w ramach Rady w celu zbadania wniosku, zidentyfikowała szereg kwestii i problemów, w tym kwestię wyboru podstawy prawnej. W

— udostępnienie organizmów zmodyfikowanych genetycznie do działań regulowanych zgodnie z dyrektywą Rady 90/219/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie ograniczonego stosowania mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie, w tym zbiory różnych hodowli,

— udostępnienie GMO innych niż mikroorganizmy określone w tiret pierwsze, których przewidywane wykorzystanie obejmuje wyłącznie działania, podczas których stosowane będą ścisłe środki ograniczające ich rozprzestrzenianie w celu ograniczenia ich kontaktu z ogólną populacją i środowiskiem naturalnym i zapewnienia wysokiego stopnia bezpieczeństwa, działania te powinny się opierać na takich samych zasadach, jak ustanowione w dyrektywie 90/219/EWG,

— udostępnienie GMO wyłącznie w celu dokonania zamierzonego uwolnienia zgodnego z wymaganiami ustanowionymi w części B niniejszej dyrektywy.

¹COM(2010)0380

odpowiedzi Służba Prawna Rady wydała opinię,¹ w której doszła do wniosku, że przy obecnym stanie wykorzystanie art. 114 TFUE jako podstawy prawnej nie jest prawomocne. Komisja stanowczo sprzeciwiła się temu wnioskowi².

Wydział Prawny Parlamentu na Pana wniosek zbadał tę kwestię i w swojej opinii z dnia 17 listopada 2010 r. oznajmił co następuje: *Wydział Prawny nie stwierdził podstaw do zakwestionowania wyboru art. 114 TFUE jako podstawy prawnej wniosku.*

Sprawozdawczyni Corinne LePage proponuje zmianę podstawy prawnej i zastąpienie art. 114 TFUE przez art. 192 TFUE (poprawka 1)³. Sprawozdawczyni proponuje również inne poprawki, które jakoby zmieniają wniosek Komisji w taki sposób, aby uzasadnić zastosowanie art. 192 TFUE.

I. Podstawa prawna

Wniosek Komisji opiera się na art. 114 TFUE w następującym brzmieniu:

Artykuł 114

(dawny artykuł 95 TWE)

1. Z zastrzeżeniem, że Traktaty nie stanowią inaczej, do urzeczywistnienia celów określonych w artykule 26 stosuje się następujące postanowienia. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, przyjmują środki dotyczące zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, które mają na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do przepisów podatkowych, przepisów dotyczących swobodnego przepływu osób ani odnoszących się do praw i interesów pracowników najemnych.

3. Komisja w swoich wnioskach przewidzianych w ustępie 1 w dziedzinie ochrony zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony środowiska naturalnego i ochrony konsumentów przyjmie jako podstawę wysoki poziom ochrony, uwzględniając w szczególności wszelkie zmiany oparte na faktach naukowych. W ramach swoich odpowiednich kompetencji Parlament Europejski i Rada starają się również osiągnąć ten cel.

4. Jeżeli po przyjęciu środka harmonizującego przez Parlament Europejski i Radę, przez Radę lub przez Komisję, Państwo Członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych uzasadnionych ważnymi względami określonymi w artykule 36 lub dotyczącymi ochrony środowiska, lub środowiska pracy, notyfikuje je Komisji, wskazując powody ich utrzymania.

¹Zasadniczo ze względów związanych ze zniesieniem harmonizacji; zob. dokument Rady 15696/10.

²Dokument roboczy służb Komisji z dnia 19.11.2010 r. na temat kwestii prawnych w uprawach zmodyfikowanych genetycznie (SEC(2010) 1454 wersja ostateczna).

³PR\855067EN.doc

5. Ponadto, bez uszczerbku dla ustępu 4, jeżeli po przyjęciu środka harmonizującego przez Parlament Europejski i Radę, przez Radę lub przez Komisję, Państwo Członkowskie uzna za niezbędne wprowadzenie przepisów krajowych opartych na nowych dowodach naukowych dotyczących ochrony środowiska lub środowiska pracy ze względu na specyficzny problem tego Państwa, który pojawił się po przyjęciu środka harmonizującego, notyfikuje ono Komisji projektowane środki oraz powody ich wprowadzenia.

6. W terminie 6 miesięcy od notyfikacji określonych w ustępach 4 i 5 Komisja zatwierdza lub odrzuca przepisy krajowe, o których mowa, po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między Państwami Członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

W przypadku braku decyzji Komisji w tym terminie przepisy krajowe określone w ustępach 4 i 5 są uważane za zatwierdzone.

W przypadku gdy jest to uzasadnione złożonością sprawy i nie ma niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego, Komisja może notyfikować danemu Państwu Członkowskiemu, że okres, o którym mowa w niniejszym ustępie może być przedłużony na kolejny okres trwający do 6 miesięcy.

7. W przypadku gdy w zastosowaniu ustępu 6 Państwo Członkowskie zostaje upoważnione do utrzymania lub wprowadzenia przepisów krajowych uchylających środki harmonizujące, Komisja bada niezwłocznie, czy należy zaproponować dostosowanie tego środka.

8. W przypadku gdy Państwo Członkowskie zgłosi szczególny problem zdrowia publicznego w dziedzinie, która uprzednio stała się przedmiotem środka harmonizującego, informuje o tym Komisję, która bada niezwłocznie, czy należy zaproponować Radzie właściwe środki.

9. Na zasadzie odstępstwa od procedury przewidzianej w artykułach 258 i 259, Komisja i każde Państwo Członkowskie mogą wnieść sprawę bezpośrednio do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, jeśli uznają, że inne Państwo Członkowskie nadużywa uprawnień przewidzianych w niniejszym artykule.

10. Powyższe środki harmonizujące obejmują, w odpowiednich przypadkach, klauzulę ochronną upoważniającą Państwa Członkowskie do podjęcia, z jednego lub więcej powodów pozagospodarczych, o których mowa w artykule 36, środków tymczasowych poddanych unijnej procedurze kontrolnej.

Sprawozdawczyni proponuje zmianę takiej podstawy prawnej na art. 192 TFUE w następującym brzmieniu:

Artykuł 192

(dawny artykuł 175 TWE)

1. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym oraz Komitetem Regionów, decydują o działaniu służącym osiągnięciu celów określonych w artykule 191, które ma być podjęte przez Unię*

2. Na zasadzie odstępstwa od procedury decyzyjnej przewidzianej w ustępie 1 i bez uszczerbku dla artykułu 114, Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów, uchwala:

a) przepisy przede wszystkim o charakterze fiskalnym;

b) środki wpływające na:

— zagospodarowanie przestrzenne;

— zarządzanie ilościowe zasobami wodnymi, w sposób pośredni lub bezpośredni wpływające na dostępność tych zasobów,

— przeznaczenie gruntów, z wyjątkiem kwestii zarządzania odpadami;

c) środki wpływające znacząco na wybór Państwa Członkowskiego między różnymi źródłami energii i ogólną strukturę jego zaopatrzenia w energię.

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów, może postanowić o stosowaniu zwykłej procedury prawodawczej do dziedzin, o których mowa w akapicie pierwszym.

3. Ogólne programy działania określające cele priorytetowe, które mają być osiągnięte, uchwalane są przez Parlament Europejski i Radę, stanowiące zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym oraz Komitetem Regionów.

Środki niezbędne do urzeczywistnienia tych programów są przyjmowane na warunkach przewidzianych w ustępie 1 lub 2, zależnie od przypadku.

4. Bez uszczerbku dla niektórych środków przyjętych przez Unię, Państwa Członkowskie finansują i wykonują politykę w zakresie środowiska naturalnego.

5. Bez uszczerbku dla zasady „zanieczyszczający płaci”, gdy środek oparty na ustępie 1 niesie ze sobą koszty uznane za nieproporcjonalne dla władz publicznych Państwa Członkowskiego, środek ten przewiduje właściwe przepisy w formie:

— tymczasowych derogacji, lub

— wsparcia finansowego z Funduszu Spójności utworzonego zgodnie z artykułem 177.

II. Podstawa prawna wybrana przez Komisję

Komisja przychyliła się do wyboru art. 114 TFUE. Wniosek zmienia dyrektywę 2001/18/WE przyjętą na podstawie art. 95 TWE (obecnie 114 TFUE) poprzez dodanie nowego art. 26b, który zapewnia państwom członkowskim podstawę prawną do przyjmowania środków ograniczających lub zakazujących uprawy GMO, które zostały zatwierdzone zgodnie z częścią C dyrektywy lub rozporządzenia nr 1829/2003 na całym terytorium lub jego części, pod pewnymi warunkami.

Artykuł 26b

Uprawa

Państwa członkowskie mogą przyjąć środki ograniczające lub zakazujące uprawy wszystkich lub poszczególnych GMO zatwierdzonych zgodnie z częścią C niniejszej dyrektywy lub z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 i zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany wprowadzone do obrotu zgodnie z odpowiednim prawodawstwem UE w zakresie wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, na całym swoim terytorium lub na jego części, pod warunkiem że:

a) środki te oparte są na podstawach innych niż te związane z oceną niekorzystnych skutków dla zdrowia i środowiska, jakie mogą powstać na skutek zamierzonego uwolnienia GMO lub wprowadzenia ich do obrotu;

oraz

b) są one zgodne z Traktatami.

W drodze odstępstwa od dyrektywy 98/34/WE państwa członkowskie, które zamierzają przyjąć uzasadnione środki na podstawie niniejszego artykułu, powiadamiają o tym pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję na miesiąc przed ich przyjęciem, w celach informacyjnych.

W punkcie 5 preambuły stwierdzono, że: *Doświadczenie pokazało, że uprawa GMO jest kwestią, którą państwa członkowskie zajmują się bardziej szczegółowo na poziomie centralnym lub regionalnym i lokalnym. Aby zachować rynek wewnętrzny, uprawa została uznana za kwestię o istotnym wymiarze lokalnym/regionalnym, w odróżnieniu od kwestii związanych z wprowadzaniem do obrotu lub przywozem GMO, które to kwestie powinny być nadal regulowane na szczeblu UE. Zgodnie z art. 2 ust. 2 TFUE państwa członkowskie powinny więc mieć możliwość przyjmowania przepisów dotyczących efektywnej uprawy GMO na swoim terytorium po prawnym zatwierdzeniu GMO w zakresie ich wprowadzenia do obrotu w UE. Punkt 6 preambuły przewiduje, że: W tym kontekście wydaje się właściwe przyznanie państwom członkowskim, zgodnie z zasadą pomocniczości, większej swobody decydowania, czy chcą one uprawiać GMO na swoim terytorium, bez zmieniania unijnego systemu zatwierdzania GMO i niezależnie od środków, do wprowadzenia których państwa członkowskie są upoważnione przez zastosowanie art. 26a dyrektywy 2001/18/WE w celu zapobieżenia niezamierzonemu występowaniu GMO w innych produktach. W punkcie 7 preambuły stwierdzono również, że: Państwa członkowskie powinny być zatem upoważnione do przyjmowania środków ograniczających lub zakazujących uprawy wszystkich lub poszczególnych GMO na swoim terytorium lub jego części, i odpowiedniego zmieniania tych środków według uznania, na wszystkich etapach zatwierdzania, ponownego zatwierdzenia lub*

wycofywania z obrotu przedmiotowych GMO. Powinno to dotyczyć także zmodyfikowanych genetycznie odmian nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, które są wprowadzane do obrotu zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego roślin oraz, w szczególności, zgodnie z dyrektywami 2002/53/WE i 2002/55/WE. Środki powinny odnosić się jedynie do uprawy GMO, a nie do swobodnego obrotu i przywozu zmodyfikowanych genetycznie nasion i materiału rozmnożeniowego roślin jako produktów lub zawartych w produktach oraz ich plonów. Podobnie nie powinny one wpływać na uprawę niezmodyfikowanych genetycznie odmian nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, w których znajdują się przypadkowe lub technicznie nieuniknione ślady GMO zatwierdzonych w UE. Punkt 9 preambuły otrzymuje następujące brzmienie: Zgodnie z zasadą pomocniczości celem niniejszego rozporządzenia nie jest harmonizacja warunków uprawy w państwach członkowskich, ale przyznanie państwom członkowskim możliwości powoływania się na inne względy niż naukowa ocena ryzyka dla zdrowia i ryzyka środowiskowego w celu zakazania uprawy GMO na swoim terytorium. (...)

Art. 26b miałby zastosowanie do GMO zezwolonych na mocy dyrektywy 2001/18/WE oraz rozporządzenia nr 1829/2003.

III. Podejście Trybunału Sprawiedliwości: cel i treść proponowanych przepisów

Pewne zasady wynikają z orzecznictwa Trybunału. Po pierwsze, z uwagi na skutki podstawy prawnej dla właściwości i procedury wybór właściwej podstawy prawnej ma znaczenie zasadnicze¹.

Wybór podstawy prawnej aktu nie wynika z przekonania danej instytucji o zamierzonym celu, ale musi „opierać się na obiektywnych czynnikach, które mogą zostać poddane kontroli sądowej”², takich jak cel i treść danego aktu.³

IV. Analiza

Artykuł 114 TFUE: pierwotna podstawa prawna

W art. 114 TFUE dopuszczono przyjmowanie w zwykłej procedurze prawodawczej środków wspólnotowych, „które mają na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego”. Artykuł ten należy interpretować w związku z art. 26 TFUE, który ustanawia swobodny przepływ towarów jako podstawową zasadę utworzenia rynku wewnętrznego. Ponadto należy odnotować art. 114 ust. 3, który przewiduje „wysoki poziom ochrony” w odniesieniu do środków z dziedziny zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony środowiska naturalnego i ochrony konsumentów. W ust. 4–9 zezwolono państwom członkowskim na przyjmowanie – po przyjęciu środka harmonizującego – krajowych środków mających na celu wprowadzenie uzasadnionych zakazów lub ograniczeń przywozowych, wywozowych lub tranzytowych zgodnie z art. 36 TFUE. Z tego względu ust. 4–9 są istotnymi kwalifikatorami ogólnego celu

¹Opinia w sprawie 2/00 *Carthage Protocol*, Zb.Orz. 2001, I-9713, pkt 5; Sprawa C-370/07 *Komisja przeciwko Radzie*, Zb.Orz. 2009, str. I-8917, pkt 46-49; Opinia 1/08, *Układ ogólny w sprawie handlu usługami*, Zb.Orz. 2009, str. I-11129, ust. 110.

²Sprawa C-45/86 *Komisja przeciwko Radzie*, Zb.Orz. 1987, str. 1493, pkt 11.

³Sprawa C-300/89 *Komisja przeciwko Radzie*, Zb.Orz. 1991 str. I-2867, pkt 10.

przewidzianego w przedmiotowym artykule, polegającego na wspieraniu wprowadzania i działania rynku wewnętrznego.

Celem tego środka jest przyznanie państwom członkowskim możliwości powoływania się na względy inne niż związane z naukową oceną zagrożeń dla zdrowia i środowiska w celu zakazania lub ograniczenia uprawy GMO na swoim terytorium. W tym celu nowy art. 26b umożliwi państwom członkowskim przyjmowanie środków ograniczających lub zakazujących uprawę GMO: (i) zatwierdzonych zgodnie z częścią C dyrektywy 2001/18/WE lub z rozporządzeniem nr 1829/2003 i zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany wprowadzone do obrotu zgodnie z odpowiednim prawodawstwem UE w zakresie wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, (ii) pod warunkiem że: „a) środki te oparte są na podstawach innych niż te związane z oceną niekorzystnych skutków dla zdrowia i środowiska, jakie mogą powstać na skutek zamierzonego uwolnienia GMO lub wprowadzenia ich do obrotu; oraz b) są one zgodne z Traktatami”. Wniosek zmierza w związku z tym do wyjaśnienia obecnych ram prawnych, gdyż wyraźnie pozostawia państwom członkowskim pole manewru w zakazywaniu lub ograniczaniu upraw GMO we wszystkich przypadkach, gdzie nie są one zharmonizowane, tj. nie są powiązane z oceną niekorzystnych skutków dla zdrowia i środowiska. Cel wniosku ogranicza się najwyraźniej do wprowadzenia pewnej elastyczności do obecnego scentralizowanego systemu zatwierdzania GMO. Z tego względu wybrana przez Komisję podstawa prawna jest prawidłowa.

Na taki wniosek nie mają wpływu wątpliwości związane z wartością dodaną wniosku Komisji, gdyż praktyczne skutki art. 26b są ograniczone. W tym kontekście odniesienie do Traktatów w lit. b) tego artykułu jest interesujące. Ponieważ przepis ten pomija oczywistą kwestię zgodności z Traktatami środków przyjętych przez państwa członkowskie lub przez Unię, wydaje się, że nawiązuje on w sposób dorozumiany do ust. 4-9 art. 114 TFUE i art. 36 TFUE. Szczegółowa analiza przyczyn ograniczenia lub zakazu uprawiania GMO została przedstawiona w opinii Wydziału Prawnego Parlamentu (ust. 13–23). Wystarczy powiedzieć, że możliwości państw członkowskich odnośnie do podjęcia środków restrykcyjnych z „innych względów” wydają się w tym przypadku ograniczone.

Choć nie wygląda to na prawdziwy przypadek zrzeczenia się kompetencji Unii, art. 114 stanowiłby jednak odpowiednią podstawę prawną także gdyby wniosek został uznany za środek zniesienia harmonizacji¹. Szczególnie trudno jest przyjąć argument, że zniesienie harmonizacji na podstawie art. 114 TFUE jest dopuszczalne jedynie, jeżeli celem poprawki przewidującej takie zniesienie harmonizacji jest poprawa działania rynku wewnętrznego. Art. 114 TFUE nadaje prawodawcy unijnemu kompetencje do wprowadzania środków harmonizacji, które zapewniają sprawne działanie rynku wewnętrznego, a w konsekwencji dostosowywania środków przyjętych już wobec zmieniających się okoliczności, w drodze zwiększenia lub zmniejszenia osiągniętego stopnia harmonizacji lub wręcz przez zniesienie harmonizacji. Art. 114 TFUE należy interpretować w świetle art. 2 ust. 2 TFUE, w którym wyraźnie stwierdzono, że: *Jeżeli Traktaty przyznają Unii w określonej dziedzinie kompetencję dzieloną z Państwami Członkowskimi, Unia i Państwa Członkowskie mogą stanowić prawo i przyjmować akty prawnie wiążące w tej dziedzinie. Państwa Członkowskie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim Unia nie wykonała swojej*

¹Jak uznała Służba Prawna Rady w swojej opinii kwestionującej przyjęcie art. 114 TFUE za ważną podstawę prawną. Zob. odmienne stanowisko Wydziału Prawnego Parlamentu w ust. 12 swojej opinii.

*kompetencji. Państwa Członkowskie ponownie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim Unia postanowiła zaprzestać wykonywania swojej kompetencji. Rzecznik generalny Poiares Maduro stwierdził w swojej opinii w sprawie *Vodafone*, że „Artykuł 95 rzeczywiście może stanowić podstawę, obok środków deregulujących, dla wzmożonej regulacji”¹ i Trybunał orzekł w tej samej sprawie: *Gdy akt wydany na podstawie art. 95 WE doprowadził do usunięcia wszelkich przeszkód w wymianie handlowej w dziedzinie, która została przez ten akt zharmonizowana, prawodawca wspólnotowy nie może zostać pozbawiony możliwości dostosowania tego aktu do wszelkich zmian w okolicznościach lub do rozwoju wiedzy, mając na uwadze ciężące na nim zadanie dbania o ochronę uznanych przez Traktat ogólnych interesów*².*

Artykuł 192 TFUE jako podstawa prawna

Zdaniem sprawozdawcy komisji ENVI art. 192 TFUE stanowi odpowiednią podstawę prawną z następujących względów: *Z uwagi na uwzględnienie przez państwa członkowskie czynników związanych z ochroną fauny i flory, przeznaczeniem gruntów lub zagospodarowaniem przestrzennym, w zakresie których państwa członkowskie zachowują znaczne uprawnienia, niniejsze rozporządzenie powinno opierać się na art. 192 Traktatu.*

Artykuł 192 ust. 1 TFUE dopuszcza przyjęcie w zwykłej procedurze prawodawczej środków zmierzających do realizacji polityki Unii na podstawie art. 191, dotyczącej m.in. zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego oraz ochrony zdrowia ludzkiego. W art. 192 ust. 2 dopuszczono przyjęcie w specjalnej procedurze prawodawczej środków, które wpływają m.in. na zarządzanie ilościowe zasobami wodnymi oraz przeznaczenie gruntów. Poprawka nie określa, który ustęp art. 192 należy uznać za odpowiedni.

W odniesieniu do wniosku wydaje się, że art. 192 ust. 1 można uznać za bardziej odpowiedni: 1. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym oraz Komitetem Regionów, decydują o działaniu służącym osiągnięciu celów określonych w artykule 191, które ma być podjęte przez Unię. Jak stwierdzono powyżej celem tego wniosku jest nadanie państwom członkowskim możliwości powoływania się na względy inne niż związane z naukową oceną zagrożeń dla zdrowia i środowiska w celu zakazania lub ograniczenia uprawy GMO na swoim terytorium. Jasne jest zatem, że wniosek nie zmierza do osiągnięcia jakiegokolwiek z celów, o których mowa w art. 191 TFUE. Przeciwnie – celem wniosku jest umożliwienie państwom członkowskim powoływanie się na względy wykraczające poza ochronę środowiska i zdrowia ludzkiego w celu ograniczenia lub zakazania uprawy GMO na ich terytorium. I tak w odniesieniu do pierwotnej propozycji Komisji trzeba stwierdzić, że przyjęcie za podstawę prawną art. 192 TFUE nie jest uzasadnione.

Sprawozdawca złożył jednak szereg poprawek, do których przyjęcia niezbędna wydaje się zmiana podstawy prawnej. Pomijając szczegółową analizę projektu sprawozdania, ze szczególną uwagą należy potraktować poprawkę 8 w następującym brzmieniu:

¹Opinia w sprawie C-58/08 *Vodafone* i inni, 2010, dotychczas nieopublikowana, ust. 9.

²Sprawa C-58/08 *Vodafone* i inni, 2010, dotychczas nieopublikowana, ust. 34.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b

Tekst proponowany przez Komisję

Do dyrektywy 2001/18/WE wprowadza się następujący artykuł ze skutkiem od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

„Artykuł 26b

Uprawa

Państwa członkowskie mogą przyjąć środki ograniczające lub zakazujące uprawy wszystkich lub poszczególnych GMO zatwierdzonych zgodnie z częścią C niniejszej dyrektywy lub z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 i zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany wprowadzone do obrotu zgodnie z odpowiednim prawodawstwem UE w zakresie wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, na całym swoim terytorium lub na jego części, pod warunkiem że:

a) środki te oparte są na podstawach ***innych niż te związane z oceną niekorzystnych skutków dla zdrowia i środowiska***, jakie mogą powstać na skutek zamierzonego uwolnienia GMO lub wprowadzenia ich do obrotu;

Poprawka

1) ***Dodaje*** się następujący artykuł:

„Artykuł 26b

Uprawa

Państwa członkowskie mogą przyjąć środki ograniczające lub zakazujące uprawy wszystkich lub poszczególnych GMO zatwierdzonych zgodnie z częścią C niniejszej dyrektywy lub z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 i zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany wprowadzone do obrotu zgodnie z odpowiednim prawodawstwem Unii w zakresie wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, na całym swoim terytorium lub na jego części, pod warunkiem że:

a) środki te oparte są na:

i) podstawach związanych ze skutkami środowiskowymi, jakie mogą powstać na skutek zamierzonego uwolnienia GMO lub wprowadzenia ich do obrotu, ***będących uzupełnieniem skutków środowiskowych badanych podczas oceny niekorzystnych skutków dla środowiska zgodnie z częścią C niniejszej dyrektywy; lub***

ii) braku lub niewystarczającej ilości danych dotyczących możliwych

niekorzystnych skutków uwolnienia GMO dla terytorium danego państwa członkowskiego lub różnorodności biologicznej w tym państwie;

iii) innych podstawach, które mogą obejmować m.in. zmiany w praktykach rolnych, przeznaczenie gruntów, zagospodarowanie przestrzenne, skutki społeczno-gospodarcze, bądź na innych uzasadnionych czynnikach;

oraz

b) są one zgodne z Traktatami.

W drodze odstępstwa od dyrektywy 98/34/WE państwa członkowskie, które zamierzają przyjąć uzasadnione środki na podstawie niniejszego artykułu, powiadamiają o tym pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję na miesiąc przed ich przyjęciem, w celach informacyjnych.”.

oraz

b) są one zgodne z Traktatami.

W drodze odstępstwa od dyrektywy 98/34/WE państwa członkowskie, które zamierzają przyjąć uzasadnione środki na podstawie niniejszego artykułu, powiadamiają o tym pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję na miesiąc przed ich przyjęciem, w celach informacyjnych.”.

W uzasadnieniu tej poprawki sprawozdawca stwierdza: *Ocena ryzyka przeprowadzona na poziomie wspólnotowym nie może być wyczerpująca. Ponadto brak lub niewystarczająca ilość danych dotyczących możliwych niekorzystnych skutków GMO dla określonych ekosystemów i środowisk przyjmujących w państwach członkowskich powinny być wystarczającym powodem, by umożliwić państwu członkowskiemu zakazanie uprawy jednego lub kilku GMO. Państwa członkowskie powinny również móc przedstawić inne czynniki, które mogą lub nie być związane ze skutkami dla środowiska.*

Z uwagi na to, że poprawka ta znacznie rozszerza powody, dla których państwa członkowskie mogą ograniczyć lub zakazać uprawy GMO, tak aby faktycznie względnie powody związane z ochroną środowiska, poprawkę należy uznać za zmieniającą cel wniosku. W istocie celem wszystkich poprawek proponowanych przez sprawozdawcę jest dostarczenie państwom członkowskim konkretnych podstaw i możliwości ograniczenia upraw GMO. Ponadto nawiązują one do warunków związanych ze środowiskiem, jego zachowaniem i ochroną, takich jak potencjalny negatywny wpływ na ekosystem, zmiana użytkowania gruntów, ochrona fauny i flory itp. Obecnie państwa członkowskie, które nie chcą dopuścić do uprawiania GMO na swoim terytorium próbują powoływać się na argumenty etyczne, które jednak trudno obronić przed Trybunałem Sprawiedliwości¹. Jak Wydział Prawny Parlamentu wspomniał w swojej opinii, poprawka proponowana przez Komisję (tj. nowy art. 26b) zasadniczo nie spowoduje żadnych zmian w obecnym systemie zezwoleń na uprawianie GMO. Biorąc pod uwagę, że argumenty przeciwko uprawie GMO opierają się zwłaszcza na względach związanych ze środowiskiem, właściwą podstawę prawną wniosku ze zmianami

¹C-165/08 *Komisja przeciwko Polsce*, Zb.Orz. 2009, str. I-6843.

sprawozdawcy musiałyby stanowić art. 192 ust. 1 TFUE. Należy również zauważyć, że środki dotyczące uwalniania GMO do środowiska Unii ze względów związanych z rynkiem wewnętrznym wydają się niewłaściwe. Po pierwsze GMO nie mogą być rozpatrywane w takich samych kategoriach, jak wszystkie inne produkty, ponieważ stanowią one organizmy żywe, zdolne do reprodukcji i rozmnażania, a po drugie wywierają one wpływ na systemy produkcji i ekosystemy, które są niezwykle zróżnicowane w całej Unii.

Wniosek:

Biorąc pod uwagę pakiet poprawek złożonych przez sprawozdawcę do wniosku, art. 192 ust. 1 zostaje uznany za właściwą podstawę prawną.

Na posiedzeniu w dniu 22 marca 2011 r. Komisja Prawna – 9 głosami za, przy 8 głosach przeciw – postanowiła¹zalecić, że wniosek powinien opierać się na art. 192 ust. 1 TFUE.

Z poważaniem

Klaus-Heiner LEHNE

OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE w zakresie umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazania uprawy organizmów zmodyfikowanych genetycznie na swoim terytorium
(COM(2010)0375 – C7-0178/2010 – 2010/0208(COD))

¹W chwili głosowania końcowego obecni byli: Klaus-Heiner Lehne (przewodniczący), Luigi Berlinguer (wiceprzewodniczący), Evelyn Regner (wiceprzewodnicząca), Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (sprawozdawczyni), Tadeusz Zwiefka, Françoise Castex, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Alexandra Thein, Diana Wallis, Cecilia Wikström, Jiří Maštálka, Kurt Lechner, Angelika Niebler, Jan Philipp Albrecht, Eva Lichtenberger, Sajjad Karim.

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Kontekst wniosku

Sprawozdawca chciałby przypomnieć niektóre fakty i liczby dotyczące uprawy organizmów genetycznie modyfikowanych (GMO) jako podstawę do dyskusji:

- obecnie w UE są dopuszczone do uprawy 2 rodzaje GMO: kukurydza MON810 oraz ziemniaki Amflora;

- 17 rodzajów GMO czeka na zezwolenie na uprawę w UE;

- razem uprawy kukurydzy MON810 w roku 2009 zajmowały powierzchnię 94 800 ha w 5 państwach członkowskich (Hiszpania, Republika Czeska, Portugalia, Rumunia i Słowacja), z czego 80% znajdowało się w Hiszpanii (w porównaniu do 107 700 ha w roku 2008, tzn. zanim Niemcy nie zaprzestali uprawy).

Ziemniaki Amflora są obecnie uprawiane w 3 państwach członkowskich: Szwecji, Niemczech i Republice Czeskiej.

W roku 2009 14 mln rolników na świecie uprawiało 134 mln ha GMO¹, z czego 64 mln ha znajdowało się w USA, ponad 21 mln ha w Brazylii i Argentynie, a ponad 8 mln ha w krajach takich jak Kanada i Indie.

Liczby te obrazują obecny impas towarzyszący decyzjom w sprawie GMO w UE oraz brak odpowiedzi na uzasadnione obawy rolników i konsumentów.

Naukowe podejście do nowej technologii

Sprawozdawca jest przekonany, że podstawowymi zasadami określenia bezpieczeństwa nowych technologii powinny być najlepsze opinie naukowe i podejście oparte na ocenie ryzyka. Bez podstawy, jaką jest opinia naukowa przed podjęciem decyzji dotyczącej nowych metod i praktyk, społeczeństwo stoi w obliczu ryzyka, że decyzje będą podjęte w oparciu o to, co jest popularne, a nie to, co jest bezpieczne. Inne elementy, takie jak kwestie społeczno-gospodarcze czy rozważania etyczne, nie mogą zastąpić podjętych w oparciu o naukę decyzji dotyczących bezpieczeństwa. Sprawozdawca przyznaje, że wniosek Komisji w jego obecnej postaci nie podważa jednolitej naukowej procedury zatwierdzania GMO w Europie.

Cel wniosku

Według Komisji celem wniosku, oprócz ustanowienia kompleksowych ram prawnych dla dopuszczenia produktów zawierających GMO lub z nich otrzymanych, jest „ułatwienie podejmowania decyzji”, „uwzględnienie wszystkich istotnych czynników” oraz „przyznanie państwom członkowskim wystarczającej swobody w zakresie uprawy GMO po ich

¹ Dane dla kukurydzy, soi, bawełny i rzepaku.

zatwierdzeniu na poziomie UE”. Podczas gdy służby prawne Rady i Parlamentu Europejskiego wyraziły poważne obawy co do pewności prawnej, potencjalnych zagrożeń dla jednolitego rynku oraz niezgodności z zasadami WTO, sprawozdawca po rozważeniu wszystkich argumentów doszedł do wniosku, że ogólnie rzecz biorąc, wniosek może spełnić cele Komisji i stworzyć pewne możliwości poczynienia postępów w odblokowaniu impasu, w jakim znalazł się proces podejmowania decyzji dotyczących GMO w UE.

Stanowisko

Ogólne podejście sprawozdawcy polega na rozwinięciu wniosku Komisji, żeby odpowiedzieć na obawy dotyczące rynku wewnętrznego i zgodności z zasadami WTO.

Sprawozdawca wprowadził także wymóg przestrzegania zasady proporcjonalności oraz swobody wyboru przez konsumentów i rolników. Pomyślał również o zapewnieniu większej ochrony tym rolnikom, którzy chcą prowadzić uprawy bez GMO oraz większej pewności prawnej państwom członkowskim, które stosują tę elastyczność.

Sprawozdawca jest przekonany, że należy wymagać od państw członkowskich, aby podejmując decyzję o wykorzystaniu tych nowych uprawnień, stosowały indywidualne podejście do każdego przypadku w celu zagwarantowania, że ograniczenia dotyczą konkretnych upraw. Pozwoliłoby to na uwzględnienie faktu, że różne GMO są źródłem różnych zagrożeń i korzyści dla poszczególnych regionów i dlatego powinny być oceniane indywidualnie, żeby zagwarantować poszanowanie przez państwa członkowskie zasady proporcjonalności.

W celu zapewnienia poszanowania swobody wyboru, o czym mowa w konkluzjach Rady z dnia 4 grudnia 2008 r. oraz w opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 9 grudnia 2010 r. (NAT 480 - CESE 1623/2010), konieczne jest zagwarantowanie, że na terytorium państw członkowskich obowiązują solidne zasady współistnienia. Wymaga to wprowadzenia poprawki do art. 26a dyrektywy 2001/18/WE, żeby upewnić producentów i konsumentów, którzy chcą produkować i nabywać produkty bez GMO, że ich prawo do takiego postępowania będzie przestrzegane. Sprawozdawca jest również przekonany, że państwa członkowskie powinny w pełni wykorzystać elastyczność, jaką im daje art. 26a oraz nowe zalecenie Komisji do wytycznych dla współistnienia, zanim przyjmą dalsze restrykcyjne kroki na mocy proponowanego art. 26b.

Oprócz zasad dotyczących współistnienia, a także w celu ochrony producentów niestosujących GMO przed stratami ekonomicznymi spowodowanymi przypadkową obecnością GMO na ich polach i w ich nasionach, sprawozdawca zwraca się również do Komisji o sporządzenie wniosku dotyczącego technicznych wartości progowych oznakowania nasion w zakresie śladów GMO w nasionach konwencjonalnych na możliwie niskim poziomie, który byłby realistyczny, proporcjonalny i funkcjonalny dla wszystkich podmiotów gospodarczych, o czym jest mowa w konkluzjach Rady z dnia 4 grudnia 2008 r.

Wreszcie, zapewniając proporcjonalność środków restrykcyjnych oraz podjęcie wszystkich koniecznych środków praktycznych służących poszanowaniu swobody wyboru rolników i konsumentów, sprawozdawca proponuje zwiększenie pewności prawnej dla rolników i konsumentów w kontekście przedmiotowego wniosku. Aby osiągnąć ten cel, państwa członkowskie muszą ogłosić i wdrożyć restrykcje, które mają zamiar zastosować dzięki wykorzystaniu nowych uprawnień nadanych na mocy art. 26b dyrektywy 2001/18/WE

przynajmniej trzy miesiące przed rozpoczęciem okresu wegetacji, żeby rolnicy mogli planować z jakąś pewnością.

Sprawozdawca jest gotów udzielić poparcia przedmiotowemu wnioskowi pod warunkiem przyjęcia dodatkowych zabezpieczeń proponowanych w niniejszej opinii.

POPRAWKI

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 2 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(2) W ramach tych przepisów GMO do uprawy podlegają indywidualnej ocenie ryzyka przed zatwierdzeniem ich wprowadzenia na rynek unijny. Celem tej procedury zatwierdzania jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzi, zdrowia i dobrostanu zwierząt, środowiska i interesów konsumentów, przy zagwarantowaniu efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Poprawka

(2) W ramach tych przepisów GMO do uprawy podlegają indywidualnej ocenie ryzyka przed zatwierdzeniem ich wprowadzenia na rynek unijny, ***uwzględniającej, zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2001/18/WE, skutki bezpośrednie i pośrednie, natychmiastowe i opóźnione oraz kumulacyjne skutki długoterminowe dla zdrowia ludzi i środowiska naturalnego.*** Celem tej procedury zatwierdzania jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzi, zdrowia i dobrostanu zwierząt, środowiska i interesów konsumentów, przy zagwarantowaniu efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 5 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(5) Doświadczenie pokazało, że uprawa GMO jest kwestią, którą państwa członkowskie zajmują się bardziej szczegółowo na poziomie centralnym lub regionalnym i lokalnym. Aby zachować rynek wewnętrzny, uprawa została uznana za kwestię o istotnym wymiarze lokalnym/regionalnym, w odróżnieniu od kwestii związanych z wprowadzaniem do obrotu lub przywozem GMO, które to kwestie powinny być nadal regulowane na szczeblu UE. Zgodnie z art. 2 ust. 2 TFUE państwa członkowskie powinny więc mieć możliwość przyjmowania przepisów dotyczących efektywnej uprawy GMO na swoim terytorium po prawnym zatwierdzeniu GMO w zakresie ich wprowadzenia do obrotu w UE.

Poprawka

(5) Doświadczenie pokazało, że uprawa GMO jest kwestią, którą państwa członkowskie zajmują się bardziej szczegółowo na poziomie centralnym lub regionalnym i lokalnym. Aby zachować rynek wewnętrzny, uprawa została uznana za kwestię o istotnym wymiarze lokalnym/regionalnym/**terytorialnym i o istotnym znaczeniu dla samostanowienia państw członkowskich**, w odróżnieniu od kwestii związanych z wprowadzaniem do obrotu lub przywozem GMO, które to kwestie powinny być nadal regulowane na szczeblu UE. Zgodnie z art. 2 ust. 2 TFUE państwa członkowskie powinny więc mieć możliwość przyjmowania **wiążących** przepisów **prawnych** dotyczących efektywnej uprawy GMO na swoim terytorium po prawnym zatwierdzeniu GMO w zakresie ich wprowadzenia do obrotu w UE.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 6 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(6) W tym kontekście wydaje się właściwe przyznanie państwom członkowskim, zgodnie z zasadą pomocniczości, większej **swobody decydowania**, czy chcą one uprawiać GMO na swoim terytorium, bez zmieniania unijnego systemu zatwierdzania GMO i **niezależnie od** środków, do wprowadzenia których państwa członkowskie są **upoważnione** przez zastosowanie art. 26a dyrektywy 2001/18/WE w celu zapobieżenia niezamierzonemu występowaniu GMO w innych produktach.

Poprawka

(6) W tym kontekście wydaje się właściwe przyznanie państwom członkowskim, zgodnie z zasadą pomocniczości, większej **elastyczności w decydowaniu**, czy chcą one uprawiać GMO na swoim terytorium, bez zmieniania unijnego systemu zatwierdzania GMO i **równoległe do** środków, do wprowadzenia których państwa członkowskie są **zobowiązane** przez zastosowanie art. 26a dyrektywy 2001/18/WE **zmienionej niniejszym rozporządzeniem** w celu zapobieżenia niezamierzonemu występowaniu GMO w

innych produktach.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 7 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(7) Państwa członkowskie powinny być zatem upoważnione do przyjmowania środków ograniczających lub zakazujących uprawy **wszystkich lub** poszczególnych GMO na swoim terytorium lub jego części, **i odpowiedniego zmieniania tych środków według uznania, na wszystkich etapach zatwierdzania, ponownego zatwierdzenia lub wycofywania z obrotu przedmiotowych GMO**. Powinno to dotyczyć także zmodyfikowanych genetycznie odmian nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, które są wprowadzane do obrotu zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego roślin oraz, w szczególności, zgodnie z dyrektywami 2002/53/WE i 2002/55/WE. Środki powinny odnosić się jedynie do uprawy GMO, a nie do swobodnego obrotu i przywozu zmodyfikowanych genetycznie nasion i materiału rozmnożeniowego roślin jako produktów lub zawartych w produktach oraz ich plonów. Podobnie nie powinny one wpływać na uprawę niezmodyfikowanych genetycznie odmian nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, w których znajdują się przypadkowe lub technicznie nieuniknione ślady GMO zatwierdzonych w UE.

Poprawka

(7) Państwa członkowskie powinny być zatem upoważnione do przyjmowania środków ograniczających lub zakazujących uprawy poszczególnych GMO, **grupy GMO określonej rodzajem uprawy lub wszystkich GMO** na swoim terytorium lub jego części, **pod warunkiem że środki te zostały wcześniej poddane ocenie wpływu i konsultacjom publicznym oraz są przyjęte i publicznie dostępne wszystkim zainteresowanym podmiotom gospodarczym, w tym hodowcom, przynajmniej dwanaście miesięcy przed rozpoczęciem okresu wegetacyjnego. Pozostawienie państwu członkowskim tego wyboru jest bezpośrednio związane z ich suwerennością w zakresie zarządzania terytorialnego i rozwoju, wykorzystania ziemi i konieczności zachowania różnorodności ekosystemów**. Powinno to dotyczyć także zmodyfikowanych genetycznie odmian nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, które są wprowadzane do obrotu zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego roślin oraz, w szczególności, zgodnie z dyrektywami 2002/53/WE i 2002/55/WE. Środki powinny odnosić się jedynie do uprawy GMO, a nie do swobodnego obrotu i przywozu zmodyfikowanych genetycznie nasion i materiału rozmnożeniowego roślin jako produktów lub zawartych w produktach oraz ich plonów. Podobnie nie powinny one wpływać na uprawę niezmodyfikowanych genetycznie odmian nasion i materiału rozmnożeniowego

roślin, w których znajdują się przypadkowe lub technicznie nieuniknione ślady GMO zatwierdzonych w UE.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 8 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(8) Zgodnie z ramami prawnymi zatwierdzania GMO, poziom ochrony zdrowia ludzi/zwierząt oraz środowiska ustalony na szczeblu **UE** nie może być zmieniany przez państwo członkowskie, i sytuacja ta nie może ulec zmianie. Jednakże państwa członkowskie mogą przyjmować środki ograniczające lub zakazujące uprawy **wszystkich lub** poszczególnych GMO na całym swoim terytorium lub jego części **ze** względów związanych z interesem publicznym, innych niż te ujęte w zharmonizowanych przepisach **UE**, w których już przewidziano procedury pozwalające na uwzględnienie ryzyka dla zdrowia i środowiska ze strony GMO do uprawy. Środki te powinny być także zgodne z Traktatami, w szczególności jeśli chodzi o zasadę niedyskryminacji pomiędzy krajowymi i zagranicznymi produktami oraz o art. 34 i 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak również powinny być zgodne z odpowiednimi międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, w szczególności w ramach Światowej Organizacji Handlu.

Poprawka

(8) Zgodnie z ramami prawnymi zatwierdzania GMO, poziom ochrony zdrowia ludzi/zwierząt oraz środowiska ustalony na szczeblu **Unii** nie może być zmieniany przez państwo członkowskie, i sytuacja ta nie może ulec zmianie. Jednakże państwa członkowskie mogą przyjmować środki ograniczające lub zakazujące uprawy poszczególnych GMO, **grupy GMO określonej rodzajem uprawy lub wszystkich GMO** na całym swoim terytorium lub jego części **z należycie uzasadnionych** względów związanych z interesem publicznym, innych niż te ujęte w zharmonizowanych przepisach **Unii**, w których już przewidziano procedury pozwalające na uwzględnienie ryzyka dla zdrowia i środowiska ze strony GMO do uprawy. **Jako podstawa zasadności tych środków powinno być jednakże używane odrębne pojęcie „zarządzania ryzykiem”, określone w rozporządzeniu WE nr 178/2002. Środki te mogą być uzasadnione w oparciu o ogólne cele polityczne, takie jak:**

– konieczność zachowania szczególnych rodzajów rolnictwa, jak rolnictwo ekologiczne lub rolnictwo o wysokiej wartości przyrodniczej, a także tradycyjnych rodzajów rolnictwa,
– kwestie związane z ochroną różnorodności produkcji rolnej,

– *ochrona stref wolnych od GMO, pod warunkiem że wprowadzone środki współlistnienia nie wystarczają do ochrony,*

– *niemożność wprowadzenia współlistnienia z powodu szczególnych warunków geograficznych (np. małe wyspy, góry, niewielki obszar kraju),,*

– *powody o charakterze społeczno-ekonomicznym, jak np. ochrona szczególnych produktów górskich, polityka lub znaki jakości produktów,*

– *szerzej pojęte cele polityki ochrony środowiska, dotyczące szczególnych siedlisk, ekosystemów, różnorodności biologicznej, pojawienia się odporności, a także zachowanie cech krajobrazowych,*

– *zagospodarowanie terenu lub planowanie wykorzystania ziemi,*

– *inne istotne powody związane z interesem publicznym lub dotyczące kwestii publicznych, należycie uzasadnione, współmierne i niedyskryminacyjne.*

Środki te powinny być także zgodne z Traktatami, w szczególności jeśli chodzi o zasadę niedyskryminacji pomiędzy krajowymi i zagranicznymi produktami, **zasadę proporcjonalności** oraz o art. 34 i 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak również powinny być zgodne z odpowiednimi międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, w szczególności w ramach Światowej Organizacji Handlu. **Środki te powinny również gwarantować należyte poszanowanie swobody wyboru rolników i konsumentów.**

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 9 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(9) Zgodnie z zasadą pomocniczości celem niniejszego rozporządzenia nie jest harmonizacja warunków uprawy w państwach członkowskich, ale przyznanie państwom członkowskim **możliwości** powoływania się na **inne** względy niż **naukowa ocena** ryzyka dla zdrowia i ryzyka środowiskowego w celu zakazania uprawy GMO na swoim terytorium. Ponadto jeden z celów dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, jakim jest umożliwienie Komisji rozważenia przyjęcia wiążących aktów prawnych na poziomie UE, nie mógłby być spełniony poprzez systematyczne notyfikacje o środkach państw członkowskich zgodnie z tą dyrektywą. Co więcej, skoro środki, które państwa członkowskie mogą przyjąć na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie mogą dotyczyć wprowadzania GMO do obrotu i tym samym nie zmieniają warunków wprowadzania do obrotu GMO zatwierdzonych na podstawie obowiązujących przepisów, procedura notyfikacji na mocy dyrektywy 98/34/WE nie wydaje się najodpowiedniejszym kanałem informacyjnym dla Komisji. Z tego względu, w drodze odstępstwa, wymagania dotyczące notyfikacji określone w dyrektywie 98/34/WE nie powinny mieć zastosowania. Bardziej odpowiednim narzędziem do informowania Komisji o tych środkach byłby prostszy system notyfikacji o środkach krajowych przed ich przyjęciem. W celach informacyjnych Komisja i państwa członkowskie powinny być powiadamiane

Poprawka

(9) Zgodnie z zasadą pomocniczości celem niniejszego rozporządzenia nie jest harmonizacja warunków uprawy w państwach członkowskich, ale przyznanie państwom członkowskim **elastyczności** powoływania się na **należycie uzasadnione** względy **interesu publicznego** inne niż **związane z naukową oceną** ryzyka dla zdrowia i ryzyka środowiskowego, **przeprowadzaną zgodnie z częścią C dyrektywy 2001/18/WE, a także względy wymienione w punkcie 8 preambuły do niniejszego rozporządzenia** w celu **ograniczenia lub** zakazania uprawy GMO na swoim terytorium **lub jego części, żeby ułatwić podejmowanie decyzji w sprawie GMO w Unii.** Ponadto jeden z celów dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, jakim jest umożliwienie Komisji rozważenia przyjęcia wiążących aktów prawnych na poziomie UE, nie mógłby być spełniony poprzez systematyczne notyfikacje o środkach państw członkowskich zgodnie z tą dyrektywą. Co więcej, skoro środki, które państwa członkowskie mogą przyjąć na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie mogą dotyczyć wprowadzania GMO do obrotu i tym samym nie zmieniają **jako takich** warunków wprowadzania do obrotu GMO zatwierdzonych na podstawie obowiązujących przepisów jako takich, procedura notyfikacji na mocy dyrektywy 98/34/WE nie wydaje się najodpowiedniejszym kanałem informacyjnym dla Komisji. Z tego względu, w drodze odstępstwa, wymagania dotyczące notyfikacji określone w

o środkach, których przyjęcie planują inne państwa członkowskie, i ich uzasadnieniu, na miesiąc przed ich przyjęciem.

dyrektywie 98/34/WE nie powinny mieć zastosowania. Bardziej odpowiednim narzędziem do informowania Komisji o tych środkach byłby prostszy system notyfikacji o środkach krajowych przed ich przyjęciem. W celach informacyjnych Komisja i państwa członkowskie powinny być powiadamiane o środkach, których przyjęcie planują inne państwa członkowskie, i ich uzasadnieniu, na miesiąc przed ich przyjęciem.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 9 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9a) Zgodnie z konkluzjami Rady ds. Środowiska z dnia 4 grudnia 2008 r., a także w celu zapewnienia poszanowania swobody wyboru i pełnej realizacji zasady proporcjonalności Komisja powinna poddać ponownej ocenie stosowne wartości progowe znakowania śladów GMO w nasionach konwencjonalnych. Ocenie tej powinny towarzyszyć odpowiednie wnioski dotyczące zharmonizowanych metod pobierania próbek i metod analitycznych w odniesieniu do tych śladów, a w szczególności ustalenia minimalnej wartości granicznej efektywności metod wykrywania.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – ustęp -1 (nowy)

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 a – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(-1) W dyrektywie 2001/18/WE wprowadza się następujące zmiany:

art. 26a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Państwa członkowskie podejmują właściwe środki mające na celu zapobieżenie niezamierzonemu występowaniu GMO w pozostałych produktach."

Uzasadnienie

Obowiązkiem państw członkowskich powinno być podejmowanie właściwych środków zarządzania współistnieniem na ich terytorium, żeby umożliwić swobodę wyboru stosowania i zapobiegania transgranicznym trudnościom spowodowanym brakiem zarządzania współistnieniem.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – ustęp 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Do dyrektywy 2001/18/WE wprowadza się następujący artykuł ze skutkiem od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

(1) Wprowadza się następujące artykuły ze skutkiem od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – ustęp 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Państwa członkowskie mogą przyjąć środki ograniczające lub zakazujące uprawy **wszystkich lub** poszczególnych GMO zatwierdzonych zgodnie z częścią C niniejszej dyrektywy lub z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 i zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany wprowadzone do obrotu zgodnie z odpowiednim prawodawstwem UE w zakresie wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, na całym swoim terytorium lub na jego części, pod warunkiem że:

Poprawka

Państwa członkowskie mogą przyjąć środki ograniczające lub zakazujące uprawy poszczególnych GMO, **grupy GMO określonej rodzajem uprawy lub wszystkich GMO** zatwierdzonych zgodnie z częścią C niniejszej dyrektywy lub z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 i zawierających zmodyfikowane genetycznie odmiany wprowadzone do obrotu zgodnie z odpowiednim prawodawstwem UE w zakresie wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego roślin, na całym swoim terytorium lub na jego części, pod warunkiem że:

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – ustęp 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – ustęp 1 – litera a)

Tekst proponowany przez Komisję

(a) środki te oparte są na podstawach innych niż te **związane z oceną niekorzystnych skutków** dla zdrowia i środowiska, jakie **mogą** powstać na skutek zamierzonego uwolnienia GMO lub wprowadzenia ich do obrotu;

Poprawka

(a) środki te:

(i) oparte są na podstawach innych niż te **uwzględnione w przeprowadzanej zgodnie z częścią C dyrektywy 2001/18/WE zharmonizowanej ocenie ryzyka** dla zdrowia i środowiska, jakie **może** powstać na skutek zamierzonego uwolnienia GMO lub wprowadzenia ich do obrotu, **a jednocześnie odrębne pojęcie „zarządzania ryzykiem”, określone w rozporządzeniu WE nr 178/2002, może być użyte jako podstawa uzasadnienia krajowych/regionalnych środków ograniczających;**

(ii) mogą być uzasadnione w oparciu o ogólne cele polityczne, takie jak:

– konieczność zachowania szczególnych rodzajów rolnictwa, jak rolnictwo ekologiczne lub rolnictwo o wysokiej wartości przyrodniczej, a także tradycyjnych rodzajów rolnictwa,

– kwestie związane z ochroną różnorodności produkcji rolnej,

– ochrona stref wolnych od GMO, pod warunkiem że wprowadzone środki współlistnienia nie wystarczają do ochrony,

– niemożność wprowadzenia współlistnienia z powodu szczególnych warunków geograficznych (np. małe wyspy, góry, niewielki obszar kraju),

– powody o charakterze społeczno-ekonomicznym, jak np. ochrona szczególnych produktów górskich, polityka lub znaki jakości produktów,

– szerzej pojęte cele polityki ochrony środowiska, dotyczące szczególnych siedlisk, ekosystemów, różnorodności biologicznej, a także zachowanie cech krajobrazowych,

– zagospodarowanie terenu lub planowanie wykorzystania ziemi,

– inne istotne powody związane z interesem publicznym lub dotyczące kwestii publicznych, należycie uzasadnione, współmierne i niedyskryminacyjne.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – ustęp 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – ustęp 1 – litera (a a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(aa) środki te gwarantują należyte poszanowanie swobody wyboru rolników i konsumentów;

Uzasadnienie

Podstawowa zasada swobody wyboru przez rolników i konsumentów powinna być poszanowana, gdyż zagwarantuje to, że środki są proporcjonalne, interesy wszystkich podmiotów są uwzględnione, a debata toczy się w regionach, gdzie uprawia się GMO.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – ustęp 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – akapit pierwszy – litera (a b) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a b) były one uprzednio przedmiotem oceny wpływu, która wykazała, że są one konieczne i proporcjonalne;

Uzasadnienie

Aby wzmocnić ważność prawną środków ograniczających lub zakazujących uprawy GMO, przyjętych przez państwa członkowskie, należałoby przeprowadzić uprzednio ocenę wpływu w celu wykazania, że rozważane środki są konieczne i proporcjonalne. W przypadku sporu przed WTO ocena wpływu ułatwiłaby obronę przyjętego środka.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – ustęp 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – akapit pierwszy – litera (a c) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a c) były one uprzednio przedmiotem

konsultacji społecznej trwającej nie krócej niż trzydzieści dni;

Uzasadnienie

Aby właściwe organy krajowe mogły podejmować świadome decyzje, jest konieczne, aby zainteresowane strony mogły zgłosić uwagi przed przyjęciem tego rodzaju środków, które mogą mieć wpływ na różne sektory.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – ustęp 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – ustęp 1 – litera (a d) (nowa)

Załącznik II – ustęp 2 – akapit trzeci

Poprawka

(ad) środki te są przyjęte i publicznie dostępne wszystkim podmiotom, w tym hodowcom, przynajmniej dwanaście miesięcy przed rozpoczęciem okresu wegetacji;

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – ustęp 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – akapit pierwszy – litera b) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) są one zgodne z Traktatami.

b) środki te są zgodne z Traktatami, ***a zwłaszcza z zasadą proporcjonalności i międzynarodowymi zobowiązaniami Unii.***

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – ustęp 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b – akapit drugi a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Komisja ocenia, czy występuje potrzeba harmonizacji metod pobierania próbek i metod analitycznych w przypadku niezatwierdzonych GMO, których śladowe ilości obecne są w nasionach, a w szczególności ustalenia minimalnej wartości granicznej efektywności metod wykrywania.

Uzasadnienie

Brak harmonizacji prowadzi do stosowania przez państwa członkowskie różnych przepisów, wprowadzających nieuchronnie zakłócenia konkurencji, ponieważ przedsiębiorstwa mogą dostosowywać obieg handlowy. Ponieważ przypadki występowania śladów niezatwierdzonych GMO w przywożonych partiach nasion są częste mimo środków przedsięwziętych przez podmioty gospodarcze, należy rozważyć sposób postępowania podobny do zaproponowanego przez Komisję w przypadku pasz.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1

Dyrektywa 2001/18/WE

Artykuł 26 b a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 26 b a

Etykietowanie produktów niezmodyfikowanych genetycznie

Komisja przedstawia propozycję zharmonizowanych warunków, w których podmioty gospodarcze mogą posługiwać się zwrotami dotyczącymi braku obecności GMO w produktach.

Uzasadnienie

W wytycznych dotyczących współistnienia upraw z dnia 13 lipca 2010 r. wskazano, że państwa członkowskie mogą przyjmować środki w celu uniknięcia skutków gospodarczych związanych z obecnością GMO poniżej wartości progowej znakowania wspólnotowego wynoszącej 0,9%. W celu uniknięcia zakłóceń konkurencji należałoby zharmonizować na szczeblu wspólnotowym warunki, w których podmioty gospodarcze mogą posługiwać się zwrotami dotyczącymi braku obecności GMO w produktach.

PROCEDURA

Tytuł	Zmiana dyrektywy 2001/18/WE w zakresie umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazania uprawy organizmów zmodyfikowanych genetycznie na swoim terytorium		
Odsyłacze	COM(2010)0375 – C7-0178/2010 – 2010/0208(COD)		
Komisja przedmiotowo właściwa	ENVI		
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	AGRI 7.9.2010		
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	George Lyon 30.8.2010		
Rozpatrzenie w komisji	26.10.2010	1.12.2010	1.2.2011
Data przyjęcia	15.3.2011		
Wynik głosowania końcowego	+: 30	–: 4	0: 10
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	John Stuart Agnew, Richard Ashworth, Liam Aylward, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Hynek Fajmon, Lorenzo Fontana, Iratxe García Pérez, Béla Glattfelder, Sergio Gutiérrez Prieto, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Köstinger, Stéphane Le Foll, George Lyon, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Krisztina Morvai, Mariya Nedelcheva, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Alyn Smith, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski		
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Luís Paulo Alves, Christa Klaß, Giovanni La Via, Astrid Lulling, Daciana Octavia Sârbu, Christel Schaldemose, Milan Zver		

PROCEDURA

Tytuł	Zmiana dyrektywy 2001/18/WE w zakresie umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazania uprawy organizmów zmodyfikowanych genetycznie na swoim terytorium		
Odsyłacze	COM(2010)0375 – C7-0178/2010 – 2010/0208(COD)		
Data przedstawienia w PE	13.7.2010		
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI 7.9.2010		
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	ITRE 7.9.2010	AGRI 7.9.2010	JURI 7.9.2010
Opinia niewydana Data decyzji	ITRE 29.9.2010	JURI 20.9.2010	
Sprawozdawca(y) Data powołania	Corinne Lepage 10.9.2010		
Zastrzeżenia do podstawy prawnej Data wydania opinii JURI	JURI 22.3.2011		
Rozpatrzenie w komisji	28.2.2011		
Data przyjęcia	12.4.2011		
Wynik głosowania końcowego	+: -: 0:	34 10 16	
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Milan Cabrnoch, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Holger Kraemer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Gilles Pargneaux, Antonia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Daciana Octavia Sârbu, Horst Schnellhardt, Richard Seiber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils		
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Margrete Auken, Tadeusz Cymański, João Ferreira, Matthias Groote, Riikka Manner, Justas Vincas Paleckis, Bart Staes, Marianne Thyssen, Michail Tremopoulos		
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ashley Fox		
Data złożenia	20.4.2011		